

**ЖИТОМИРСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА**
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА
«ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ»**

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗА УЧАСТІ ТА СПРИЯННЯ

**Волинського національного університету імені Лесі Українки
Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Комунального закладу вищої освіти
«Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія»
Державного університету «Житомирська політехніка»
Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана**

21-22 БЕРЕЗНЯ 2023 РОКУ

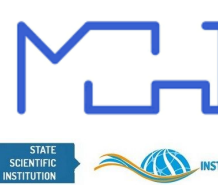
ПРОГРАМА І МАТЕРІАЛИ

**І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ПОЛІЛОГ МОВ І КУЛЬТУР
В ОСВІТНЬО-НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ**

language

Culture

MINISTRY
OF EDUCATION
AND SCIENCE
OF UKRAINE

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
STATE SCIENTIFIC INSTITUTION
«INSTITUTE OF EDUCATION CONTENT MODERNIZATION»

KYIV NATIONAL LINGUISTIC UNIVERSITY

WITH PARTICIPATION AND ASSISTANCE OF

Lesya Ukrainka Volyn National University
NATIONAL UNIVERSITY «YURI KONDRATYUK POLTAVA POLYTECHNIC»

Municipal Institution of Higher Education
«Khortytsia National Educational and Rehabilitational Academy»
State UNIVERSITY «Zhytomyr Polytechnic»

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

MARCH 21-22, 2023

PROGRAMME AND PROCEEDINGS

**I ALL-UKRAINIAN STUDENT
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE**

**POLYLOGUE OF LANGUAGES AND CULTURES
IN THE EDUCATIONAL AND SCIENTIFIC SPACE**

language

Culture

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ / ORGANISING COMMITTEE OF THE VIDEOCONFERENCE

Роман ВАСЬКО / Roman VASKO – ректор КНЛУ, доктор філологічних наук, професор / Rector of KNLU, Doctor of Sciences (Philology), Professor.

Алла КОРОЛЬОВА / Alla KOROLYOVA – проректор з наукової роботи КНЛУ, доктор філологічних наук, професор / Vice-Rector for Research of KNLU, Doctor of Sciences (Philology), Professor.

Анатолій МАКСИМЕНКО / Anatolii MAKSYMENKO – проректор з навчально-виховної роботи і міжнародних зв'язків КНЛУ, доктор педагогічних наук, професор / Vice-Rector for Studies and International Affairs of KNLU, Doctor of Sciences (Pedagogics), Professor.

Ольга СТАНІСЛАВ / Olga STANISLAV – завідувачка кафедри романської філології Волинського національного університету імені Лесі Українки, доктор філологічних наук, професор / Head of the Department of Romance Philology at Lesya Ukrainka Volyn National University, Doctor of Sciences (Philology), Professor.

Михайло ПОПОВИЧ / Mykhailo POROVYCH – професор кафедри романської філології та перекладу Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, доктор філологічних наук, професор / Professor of the Department of Romance Philology and Translation of Yuriy Fedkovich Chernivtsi National University, Doctor of Sciences (Philology), Professor.

Катерина ЄСИПОВИЧ / Kateryna YESYPOVYCH – декан факультету романської філології і перекладу, кандидат філологічних наук, доцент / Dean of the Faculty of Romance Philology and translation of KNLU, Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor.

Наталія ФІЛОНЕНКО / Nataliia FILONENKO – завідувачка кафедри романської і новогрецької філології та перекладу КНЛУ, доктор філологічних наук, доцент / Head of the Department of Romance and Modern Greek philology and translation of KNLU, Doctor of Sciences (Philology), Associate Professor.

Олена ЗАЛЕСНОВА / Olena ZALESNOVA – завідувачка кафедри іспанської та французької філології КНЛУ, кандидат філологічних наук, доцент / Head of the Department of Spanish and French Philology of KNLU, Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor.

Віра РУБАН / Vira RUBAN – завідувачка кафедри романських мов КНЛУ, кандидат філологічних наук, доцент / Head of the Department of Romance Languages of KNLU, Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor.

Тетяна ПАСІЧНИК / Tetyana PASICHNYK – завідувач кафедри англійської філології КНЛУ, кандидат філологічних наук, доцент / Head of the Department of English Philology of KNLU, Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor.

Анастасія ХОДА / Anastasiia HODA – секретарка організаційного комітету, викладач кафедри іспанської та французької філології КНЛУ / Secretary of the organizing committee, Teacher of the Department of Spanish and French Philology of KNLU.

Форма участі – дистанційна

<http://surl.li/fnajs>

РЕГЛАМЕНТ РОБОТИ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ / VIDEOCONFERENCE AGENDA

21 березня 2023 року / March 21, 2023

<p><i>ОНЛАЙН-РЕЄСТРАЦІЯ УЧАСНИКІВ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ / ONLINE REGISTRATION OF VIDEOCONFERENCE PARTICIPANTS</i></p>	<p>14.30 – 14.45</p>
<p><i>ВІДКРИТТЯ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ / OPENING OF THE VIDEOCONFERENCE</i></p> <p><i>Роман ВАСЬКО / Roman VASKO</i> ректор КНЛУ, доктор філологічних наук, професор / Rector of KNLU, Doctor of Sciences (Philology), Professor & <i>Алла КОРОЛЬОВА / Alla KOROLYOVA</i> проректор з наукової роботи КНЛУ, доктор філологічних наук, професор / Vice-Rector for Research of KNLU, Doctor of Sciences (Philology), Professor & <i>Катерина ЄСИПОВИЧ / Kateryna YESYPOVYCH</i> декан факультету романської філології і перекладу, кандидат філологічних наук, доцент / Dean of the Faculty of Romance Philology and Translation of KNLU, Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor</p>	<p>14.45 – 15.00</p>

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ / PLENARY SESSION

15.00 – 16.30

Модератор / Moderator

Олена ЗАЛЕСНОВА / Olena ZALESNOVA

завідувачка кафедри іспанської та французької філології КНЛУ,
кандидат філологічних наук, доцент /
Head of the Department of Spanish and French Philology of KNLU,
Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor

ВИСТУПИ І ДИСКУСІЯ / SPEECHES AND DISCUSSION

Наталія ФІЛОНЕНКО / Nataliia FILONENKO

Роль перекладу у формуванні й розвитку романських мов
Київський національний лінгвістичний університет

Соломія СТЕПАНІЦЬКА / Solomiya STEPANITSKA

Соціальне в літературі сьогодення,
криза суспільства / криза літератур
Волинський національний університет імені Лесі Українки

Катерина ВІНИК / Kateryna VINYK

Історія виникнення баскської мови
Київський національний лінгвістичний університет

Юлія РУЖАНСЬКА / Yulia RUZHANSKA

Міжкультурні комунікації як необхідна складова
ефективних комунікацій між співробітниками компанії
*Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

РОЛЬ ПЕРЕКЛАДУ У ФОРМУВАННІ Й РОЗВИТКУ РОМАНСЬКИХ МОВ

Наталія ФІЛОНЕНКО

Київський національний лінгвістичний університет

З Античності до раннього Середньовіччя переклад релігійної літератури і сакральних текстів сприяв розвитку діяльності західноєвропейських перекладачів. У Середньовіччі переклад став етногенетичною, культурною та мовотворчою діяльністю, адже перекладачі були творцями літературних форм романських національних мов Західної Європи, а перекладацька діяльність стала каталізатором становлення етносів, формування народних культур, міжкультурної комунікації та наукових здобутків. Необхідність розповсюдження християнства та ісламу приводить до зростання кількості перекладів у Західній Європі. Період Середньовіччя характеризується поступовим збільшенням перекладів і масштабною участю перекладачів у формуванні літературних романських національних мов. Роль перекладачів у європейській міжкультурній комунікації в епоху Відродження лише зростала, поширення гуманізму та винайдення друкарського верстата привели до збільшення перекладів філософської, наукової та художньої літератури. З'являються спроби надання практичних рекомендацій перекладачів, адже часто при перекладених текстах наявні коментарі, де вони формулюють основні принципи і правила, якими вони керувались. У достатньо вдосконалених романських мовах з'явився міцний потенціал, а видатні перекладачі формулюють принципи вдалих перекладів.

ЛІТЕРАТУРА

Філоненко, Н. Г. (2022). Переклад і перекладознавство у західноєвропейських країнах поширення романських мов: історія, напрями, персоналії. В *New development horizons of philological science* (с. 382-409). Izdevniecība "Baltija Publishing". <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-248-7-17>

LE RÔLE DE LA TRADUCTION DANS LA FORMATION ET LE DEVELOPPEMENT DES LANGUES ROMANES

Nataliia FILONENKO

Université linguistique nationale de Kyiv

De l'Antiquité au haut Moyen Âge, la traduction de la littérature religieuse et des textes sacrés a contribué au développement des activités des traducteurs d'Europe occidentale. Au Moyen Âge, la traduction est devenue une activité culturelle, linguistique et ethnogénétique, car les traducteurs étaient les créateurs des formes littéraires des langues nationales romanes d'Europe occidentale, et l'activité de traduction est devenue un catalyseur pour la formation des groupes ethniques, la formation des cultures nationales, de la communication interculturelle et des réalisations scientifiques. La nécessité de répandre le christianisme et l'islam entraîne une augmentation du nombre de traductions en Europe occidentale. La période du Moyen Âge se caractérise par une augmentation progressive des traductions et la participation massive des traducteurs à la formation des langues nationales romanes littéraires. Le rôle des traducteurs dans la communication interculturelle européenne ne s'est accru qu'à la Renaissance, la diffusion de l'humanisme et l'invention de l'imprimerie ont entraîné une augmentation des traductions de la littérature philosophique, scientifique et artistique. Il y a des tentatives de fournir des recommandations pratiques aux traducteurs, car souvent avec les textes traduits il y a des commentaires où les traducteurs formulent les grands principes et règles par lesquels ils ont été guidés. Les langues romanes suffisamment améliorées ont un fort potentiel, et les traducteurs commencent à formuler les principes de traductions réussies.

RÉFÉRENCES BIBLIOGRAPHIQUES

Filonenko, N. H. (2022). Pereklad i perekladoznavstvo u zakhidnoyevropeys'kykh krayinakh poshyrennya romans'kykh mov: istoriya, napryamy, personaliyi. V *New development horizons of philological science* (cc. 382-409). Izdevnieciba "Baltija Publishing". <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-248-7-17>

СОЦІАЛЬНЕ В ЛІТЕРАТУРІ СЬОГОДЕННЯ, КРИЗА СУСПІЛЬСТВА / КРИЗА ЛІТЕРАТУР

Соломія СТЕПАНІЦЬКА

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Література завжди була і залишається важливою складовою культури та відображенням суспільних процесів. Сьогодні, в еру новітніх технологій та глобалізації, суспільство переживає нові соціальні кризи. Ось чому тема соціального в літературі є надзвичайно актуальною.

До висвітлення й шляхів вирішення соціальних проблем своєю творчістю долучилися такі франкомовні письменники, як Мішель Уельбек, Лейла Слімані, Тахар Бен Джеллун, Фредерік Бегбедер та інші. Вони повсякчас порушують теми, що пов'язані з політикою, економікою, культурою та національною ідентичністю (проблема безробіття, взаємовідносин між людьми, толерантності, насильства, екології та ін.). Їхні твори змінюють сприйняття соціальних проблем та пропонують шляхи їх вирішення. З цією метою сучасні франкомовні автори шукають нові підходи, методи літературного творення, що допомагають зберегти живий інтерес до літератури та підтримують розвиток літературного мистецтва в цілому.

Внесок франкомовних письменників у популяризацію соціальної проблематики в літературі, їхня громадянська позиція стосовно кризи суспільства є важливими для сучасного читача.

ЛІТЕРАТУРА

Гусак, М. (2016). Криза літератури: від "смерті" автора до "смерті" книги. *Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Філологічна"*, 9, 90-93.

Vaillant, A. (2005). *La Crise de la Littérature*. UGA Éditions.

LE SOCIAL DANS LA LITTÉRATURE D'AUJOURD'HUI, CRISE DE LA SOCIÉTÉ / CRISE DE LA LITTÉRATURE

Solomiya STEPANITSKA

Lessia Oukraïнка Université nationale de Volyn

La littérature a toujours été et reste une composante importante de la culture et un reflet des processus sociaux. Aujourd'hui, à l'ère des nouvelles technologies et de la mondialisation, la société traverse de nouvelles crises sociales. C'est pourquoi le thème social en littérature est extrêmement pertinent.

Des écrivains francophones tels que Michel Houellebecq, Leïla Slimani, Tahar Ben Jelloun, Frédéric Beigbeder et d'autres se sont engagés dans la mise en lumière et la résolution des problèmes sociaux à travers leur travail créatif. Ils abordent régulièrement des thèmes liés à la politique, à l'économie, à la culture et à l'identité nationale (problème du chômage, des relations entre les gens, de la tolérance, de la violence, de l'écologie, etc.). Leurs œuvres changent la perception des problèmes sociaux et proposent leurs solutions. A cette fin, les auteurs francophones contemporains recherchent de nouvelles approches et méthodes de création littéraire pour maintenir un intérêt vivant pour la littérature et soutenir le développement de l'art littéraire dans son ensemble.

La contribution des écrivains francophones à la promotion des problèmes sociaux en littérature, ainsi que leur position civique face à la crise de la société, sont importants et indéniables pour les lecteurs contemporains.

RÉFÉRENCES BIBLIOGRAPHIQUES

Husak, M. (2016). Kryza literatury: vid "smerti" avtora do "smerti" knyhy. *Naukovi zapysky Natsional'noho universytetu "Ostroz'ka akademiya". Seriya "Filolohichna", 9, 90-93.*

Vaillant, A. (2005). *La Crise de la Littérature*. UGA Éditions.

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ БАСКСЬКОЇ МОВИ

Катерина ВІНИК

Київський національний лінгвістичний університет

Баскська, *Euskera*, *Basque* або *lingua navarrorum*, є ізольованою мовою, що означає труднощі у встановленні одного з родових зв'язків між нею та будь-якою іншою мовою у світі. Жива та давня мова, походження якої сьогодні досі невідоме. Історія баскської мови переплітається з боротьбою басків за визнання та автономію в Іспанії. Передбачається, її виникнення до появи в Європі індоєвропейських мов, таких як латина й грецька. Баскською мовою розмовляють у Країні Басків, у районах Піренеїв, які перетинають кордони Франції та Іспанії. ЮНЕСКО віднесла баскську мову до категорії зникаючих. Цей дивовижний лінгвістичний феномен без істотних змін зберігся й до наших днів.

ЛІТЕРАТУРА

Javier Salcedo Eguía (2010). *Europa de las lenguas*. Instituto Europa de los pueblos.
Bizkaia talent (2022). *El euskera, la lengua más antigua de Europa*.
<https://www.bizkaialalent.eus/pais-vasco-te-espera/senas-de-identidad/euskera-antigua-europa/#:~:text=Un%20idioma%20vivo%20y%20antiqu%C3%ADsimo,de%20Altamira%2C%20Ekain%20o%20Lascaux>
Euskara. Historia del euskera (n. d.).
http://www1.euskadi.net/euskara_lingua/PDF/Euskadi/Gaztela/eu_cs_hi.pdf

HISTORIA APARICIÓN DEL EUSKERA

Kateryna VINYK

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

El vasco, euskera, vascuence o lingua navarrorum, es una lengua aislada, es decir, no se ha podido establecer ninguna relación genérica entre ella y cualquier otra lengua del mundo. Un idioma vivo y antiquísimo cuyo origen, hoy por hoy, aún se desconoce. La historia del euskera está entrelazada con la lucha de los vascos por el reconocimiento y la autonomía en España. Se supone que el idioma surgió antes de la aparición en Europa de idiomas indoeuropeos como el latín y el griego. El euskera se habla en el País Vasco, en las zonas de los

Pirineos que se extienden por las fronteras de Francia y España. El euskera está clasificado como en peligro de extinción por la UNESCO. Este asombroso discurso se ha conservado hasta el día de hoy sin cambios significativos.

LITERATURA

Javier Salcedo Eguía (2010). *Europa de las lenguas*. Instituto Europa de los pueblos.
Bizkaia talent (2022). *El euskera, la lengua más antigua de Europa*.
<https://www.bizkaialalent.eus/pais-vasco-te-espera/senas-de-identidad/euskera-antigua-europa/#:~:text=Un%20idioma%20vivo%20y%20antiqu%C3%ADsimos,de%20Altamira%2C%20Ekain%20o%20Lascaux>
Euskara. Historia del euskera (n. d.).
http://www1.euskadi.net/euskara_lingua/PDF/Euskadi/Gaztela/eu_cs_hi.pdf

МІЖКУЛЬТУРНІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ЕФЕКТИВНИХ КОМУНІКАЦІЙ МІЖ СПІВРОБІТНИКАМИ КОМПАНІЇ

Юлія РУЖАНСЬКА

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

Якісні навички міжкультурного спілкування є вагомим критерієм для кожної сучасної компанії. Глобалізація економіки, популяризація віддаленої роботи та мобільність людського капіталу призвели до різноманіття трудових колективів. Ці аспекти відображають неймовірно позитивні наслідки та ведуть до появи більш інноваційних компаній, більш відданого персоналу та максимізації прибутку.

У бізнесі міжкультурне спілкування дозволяє людям взаємодіяти шанобливо та креативно. Це заохочує до пошуку спільної мови, поваги та істини, не дивлячись на відмінності в мові та культурі.

Міжкультурне спілкування однаково важливе як по телефону, електронною поштою, текстовим повідомленням, так і особисто. Саме це позитивно впливає на всі аспекти бізнесу, починаючи від ініціатив щодо розвитку, орієнтованих на внутрішню діяльність, до зовнішніх стосунків із клієнтами та залучення найкращих талантів.

Ефективні навички міжкультурного спілкування можуть не тільки допомогти вирішити багато проблем, конфліктів та непорозумінь, так і сприяти гарним стосункам один з одним. Крім того, все це може

підвищити продуктивність співробітників, конкурентоспроможність бізнесу та сприяти розвитку компанії. Однак досягти ефективної міжкультурної комунікації нелегко. Тому менеджери повинні вміти визначати перешкоди, які стоять на шляху досягнення комунікації, і докладати зусиль для їх подолання.

Отож, навички ефективного міжкультурного спілкування є конкурентною перевагою та необхідністю для досягнення успіху в бізнесі. Працівники, які займають керівні посади, мають час від часу переглядати методи міжкультурного спілкування, покращувати їх та сприяти процвітанню компанії.

ЛІТЕРАТУРА

- Thill, J. V., & Bovée, C. L. (2005). *Excellence in Business Communication* (6th ed.). Pearson Education.
- Sorrells, K. (2013). *Intercultural communication: globalization and social justice*. Sage Publications.
- Durevall, H. (2022, February 22). *Intercultural Communication in the Workplace*. <https://flair.hr/en/blog/intercultural-communication-workplace/>
- Cox, T. (2021, June 06). *Understanding intercultural communication in business*. <https://preply.com/en/blog/b2b-intercultural-communication-in-business/>

INTERCULTURAL COMMUNICATION AS A NECESSARY COMPONENT OF EFFECTIVE COMMUNICATION BETWEEN COMPANY EMPLOYEES

Yuliia RUZHANSKA

Vadym Hetman Kyiv National Economic University

High-quality skills of intercultural communication are a significant criterion for every modern company. Globalization of the economy, the popularization of remote work and the mobility of human capital have led to the diversity of work teams. These aspects reflect incredibly positive effects and lead to more innovative companies, more committed staff and profit maximization.

In business, intercultural communication allows people to interact in a respectful and creative way. It encourages the search for common ground, respect and truth, regardless of language and cultural differences.

Intercultural communication is equally important over the phone, email, text, and in person. This has a positive impact on all aspects of the business, from internally focused development initiatives to external customer relations and attracting top talent.

Effective intercultural communication skills can not only help to eliminate many problems, conflicts and misunderstandings, but also promote good relations with each other. In addition, all of this can increase employee productivity, business competitiveness, and contribute to the company's development. However, achieving effective intercultural communication is not easy. Therefore, managers must be able to identify obstacles that stand in the way of achieving communication and make efforts to overcome them.

Effective intercultural communication skills are a competitive advantage and a necessity for business success. Employees in management positions should periodically review the methods of intercultural communication, improve them and contribute to the prosperity of the company.

LITERATURE

- Thill, J. V., & Bovée, C. L. (2005). *Excellence in Business Communication* (6th ed.). Pearson Education.
- Sorrells, K. (2013). *Intercultural communication: globalization and social justice*. Sage Publications.
- Durevall, H. (2022, February 22). *Intercultural Communication in the Workplace*. <https://flair.hr/en/blog/intercultural-communication-workplace/>
- Cox, T. (2021, June 06). *Understanding intercultural communication in business*. <https://preply.com/en/blog/b2b-intercultural-communication-in-business/>

22 березня 2023 року / March 22, 2023

СЕКЦІЯ 1 / SECTION 1
(15.00 – 17.00)

Сучасні романські філологічні студії: синхронія та діахронія /
Modern Romance philological studies: synchrony and diachrony

Модератор Наталія ФІЛОНЕНКО /
Moderator Nataliia FILONENKO

завідувачка кафедри романської і новогрецької філології
та перекладу КНЛУ, доктор філологічних наук, доцент /
Head of the Department of Romance and Modern Greek philology
and translation of KNLU, Doctor of Sciences (Philology), Associate Professor

<http://surl.li/fmrfy>

ЖАРГОНІЗМИ В СУЧАСНОМУ ІТАЛІЙСЬКОМУ МОВЛЕННІ

Дана АНДРІЙЧУК

Київський національний лінгвістичний університет

Проблематика багатоаспектності та багатогранності культури є актуальною у сучасних філологічних розвідках. Жаргонізми є яскравим прикладом культурного феномена.

Жаргонізм – це слово, вираз або фраза, які вживаються в середовищах зі спільними інтересами або професійними групами, і вони мають відмінні від стандартної мови значення. Це специфічна лексика, яка може бути незрозумілою для інших людей (Travaglini, 2011).

У дослідженні жаргонізмів у сучасній італійській мові взяли участь відомі італійські лінгвісти, такі як А. Травагліні, М. Гранді, С. Губерті, А. Морі та інші. Вони досліджували жаргонізми з різних соціальних і професійних середовищ, а також вивчали їх вплив на розвиток італійської мови.

Класифікація жаргонізмів в італійській мові може бути здійснена за допомогою таких критеріїв, як соціальне середовище (студентський жаргон, спортивний жаргон, музичний жаргон тощо), професійне середовище (медичний жаргон, юридичний жаргон, бізнес-жаргон тощо), а також за допомогою граматичних, лексичних і фразеологічних ознак.

Прикладом італійського жаргонізму є слово *figo*, що вживається в молодіжному жаргоні та означає “крутий”, “класний” (*Wikipedia – Жаргон*, б. д.).

ЛІТЕРАТУРА

Travaglini, A. (2011). *L'italiano dei giovani: fra televisione, internet e società multiculturale*. LED Edizioni Universitarie.

Wikipedia – Жаргон (б. д.). <https://www.wikiwand.com/uk/Жаргон>

GERGONISMI NELL'ITALIANO MODERNO

Dana ANDRIICHUK

Università Linguistica Nazionale di Kyiv

Da molto tempo nel campo linguistico vi è un interesse legato alla problematica delle multiforme e della complessità del fenomeno culturale. I gergonismi possono essere considerati un vivido esempio di questo fenomeno.

Il gergo è una parola, un'espressione o una frase usata in ambienti con interessi comuni o gruppi professionali che ha un significato diverso rispetto al linguaggio standard. E' un vocabolario specifico che potrebbe essere incomprensibile ad altre persone (Travaglini, 2011).

Famosi linguisti italiani, come A. Travaglini, M. Grandi, S. Huberti, A. Mori e altri, hanno partecipato allo studio dei gerghi nella lingua italiana moderna. Hanno studiato i gerghi di vari ambienti sociali e professionali e la loro influenza sullo sviluppo della lingua italiana.

La classificazione dei gerghi nella lingua italiana può essere effettuata utilizzando criteri come l'ambiente sociale (gergo studentesco, gergo sportivo, gergo musicale, ecc.), l'ambiente professionale (gergo medico, gergo legale, gergo aziendale, ecc.), e anche segni grammaticali, lessicali e fraseologici.

Un esempio di gergo italiano è la parola "figo", che viene usata nel gergo giovanile e significa "bello", "fantastico" (Wikipedia – Gergo, n. d.).

FONTI

Travaglini, A. (2011). *L'italiano dei giovani: fra televisione, internet e società multiculturale*. LED Edizioni Universitarie.

Wikipedia – Gergo (n. d.). <https://www.wikiwand.com/uk/Жаргон>

РОЛЬ ДАНТЕ У СТАНОВЛЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОВИ. СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ “БОЖЕСТВЕННОЇ КОМЕДІЇ”

Єлизавета БАШКО

Київський національний лінгвістичний університет

Данте Аліґ'єрі – видатний італійський поет, письменник, філософ, політик, “батько італійської літератури” і один із засновників літературної італійської мови. Серед нарід Італії він свідомо шукав “блискучу народну мову”, і в цих пошуках вирішував не тільки мовні та літературні питання, а й геополітичні: він прагнув знайти серед італійських діалектів осьову мову, яка б, з одного боку, об'єднала всі інші італійські мови і на якій, з іншого, можна було б писати твори того ж рівня, якого колись досягла латиномовна література. Провівши своєрідний моніторинг італійських діалектів, Данте віддає перевагу рідному тосканському нарідчю, яке в його “Божественній комедії” зростає до мови високої літератури, філософії, набуває нових можливостей в передачі ідей, думок, почуттів та стає взірцем для сучасників Данте і для наступних поколінь італійців.

За сучасною жанровою класифікацією, це лірико-епічна поема. Ліричний елемент виражається у розкритті думок і почуттів поета, а епічний – в зображенні подій. Сам Данте назвав свій твір “Комедією”. В середні віки це була поширена назва для творів, написаних не вченою латиною, а народною мовою, які починалися сумно, а закінчувалися щасливо (Шалагінов, 2006, с. 10).

ЛІТЕРАТУРА

repo.dma.dp.ua. (2020). <https://repo.dma.dp.ua>

Шалагінов, Б. Б. (2006). *Данте Аліґ'єрі та його шедевр “Божественна комедія”*.

[http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2242/Shalaginov Dante.pdf](http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2242/Shalaginov_Dante.pdf)

IL RUOLO DI DANTE NELLA FORMAZIONE DELLA LINGUA NAZIONALE. CARATTERISTICHE STILISTICHE DELLA “DIVINA COMMEDIA”

Elizaveta BASHKO

Università Linguistica Nazionale di Kyiv

Dante Alighieri – è un grande poeta, scrittore, filosofo e politico, “il padre della letteratura italiana” ed uno dei fondatori della lingua italiana. Ha sempre cercato in maniera consapevole tra i dialetti italiani una “brillante lingua popolare” e in queste sue ricerche ha risolto non solo questioni linguistiche e letterarie, ma anche geopolitiche: lui mirava a trovare un baricentro linguistico che da una parte avrebbe unito tutti i dialetti italiani, e dall'altra, potesse essere utilizzato per scrivere le opere dello stesso tenore raggiunto dalla antica letteratura latina. Avendo fatto uno studio approfondito dei dialetti italiani, Dante preferisce, tra tutti, il proprio dialetto toscano, che nella sua Divina commedia raggiunge un livello degno della lingua di alta letteratura e filosofia e acquisisce una nuova capacità di trasmettere le idee, pensieri, sentimenti, divenendo un modello sia per i suoi contemporanei che per le future generazioni di italiani.

Secondo la moderna classificazione dei generi letterari la Divina Commedia è un poema lirico-epico. La parte lirica, si esprime nella rivelazione dei pensieri e dei sentimenti del poeta, mentre quella epica, nella descrizione degli eventi. Dante stesso, invece, definì la sua opera come “commedia”. Nel Medioevo, era un nome comune che si attribuiva alle opere che furono scritte non in latino aulica, ma nella lingua del popolo e che generalmente avevano un triste inizio ed un lieto fine (Shalahinov, 2006, c. 10).

FONTI

repo.dma.dp.ua. (2020). <https://repo.dma.dp.ua>

Shalahinov, B. B. (2006). *Dante Alig'yeri ta yoho shedevr "Bozhestvenna komediya"*.

http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2242/Shalaginov_Dante.pdf

ЗАПОЗИЧЕННЯ У СЛОВНИКОВОМУ ФОНДІ СУЧАСНОЇ ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Анастасія БЕНДИК

Київський національний лінгвістичний університет

Італійська мова перебуває у процесі постійного розвитку, особливих змін зазнає її лексична система. Словниковий фонд італійської мови змінюється як унаслідок внутрішніх мовних процесів, так і в процесі міжкультурної комунікації. Основним наслідком тривалих міжмовних контактів є запозичення. “Запозичення – це слово, словосполучення або синтаксична конструкція з іноземної мови, що увійшла до лексики іншої мови” (*Prestiti in “La Grammatica italiana”, n. d.*). У сучасній італійській мові налічується понад 6000 запозичень. Найчастіше вони походять з англійської (*film, bar, sport*), французької (*cabaret, chalet, chance*), німецької (*kindergarten, wurstel, land*) та іспанської (*paella, sangria, patio*) мов (*Prestiti in “La Grammatica italiana”, n. d.*). За однією з класифікацій запозичення поділяються на: неадаптовані, тобто іноземне слово або вираз входить до лексики, зберігаючи свої орфографічні та граматичні особливості (*computer, film, standard*); адаптовані, тобто іноземне слово пристосовується до орфографії та морфології мови, що його приймає (*ideologia, cocchio*), та кальки, тобто утворюється новий фразеологізм, слово або нове значення слова через буквальний переклад відповідного іншомовного елемента (*schiaccianoci, libro tascabile*) (*Prestiti in “La Grammatica italiana”, n. d.*). Загалом, запозичення є важливим ресурсом для збагачення словникового фонду італійської мови. Їх необхідно використовувати, особливо коли в мові немає відповідного слова для вираження певного поняття чи об'єкта. Однак не слід зловживати іншомовними словами, особливо якщо вони вже мають широко вживані синоніми.

ЛІТЕРАТУРА

Prestiti in “La Grammatica italiana” (n. d.).

[https://www.treccani.it/enciclopedia/prestiti \(La-grammatica-italiana\)](https://www.treccani.it/enciclopedia/prestiti (La-grammatica-italiana))

I PRESTITI NEL VOCABOLARIO DELLA LINGUA ITALIANA MODERNA

Anastasia BENDYK

Università linguistica nazionale di Kyiv

La lingua italiana è in costante sviluppo e il suo sistema lessicale sta subendo particolari cambiamenti. Il vocabolario della lingua italiana sta cambiando sia come risultato di processi linguistici interni che di comunicazione interculturale. La principale conseguenza dei contatti interlinguistici a lungo termine sono i prestiti. “Il prestito è una parola, una frase o una costruzione sintattica di una lingua straniera che è entrata nel lessico di un'altra lingua” (*Prestiti in “La Grammatica italiana”, n. d.*). Nella lingua italiana moderna ci sono oltre 6000 prestiti. In più delle volte provengono dall'inglese (film, bar, sport), dal francese (cabaret, chalet, chance), dal tedesco (kindergarten, wurstel, land) e dallo spagnolo (paella, sangria, patio) (*Prestiti in “La Grammatica italiana”, n. d.*). Secondo una classificazione, i prestiti si dividono in: non adattati, cioè una parola o un'espressione straniera viene inclusa nel lessico, mantenendo le sue caratteristiche ortografiche e grammaticali (computer, film, standard); adattati, cioè una parola straniera viene adattata all'ortografia e alla morfologia della lingua ricevente (ideologia, cocchio) e calchi, cioè una nuova fraseologia, una parola o un nuovo significato di una parola viene formato attraverso la traduzione letterale del corrispondente elemento di lingua straniera (schiaccianoci, libro tascabile) (*Prestiti in “La Grammatica italiana”, n. d.*). In generale, i prestiti sono una risorsa importante per arricchire il vocabolario italiano. Vanno utilizzati soprattutto quando la lingua non dispone di una parola appropriata per esprimere un determinato concetto o oggetto. Tuttavia, le parole straniere non devono essere utilizzate in modo eccessivo, soprattutto se hanno già sinonimi diffusi.

LETTERATURA

Prestiti in “La Grammatica italiana” (n. d.).

[https://www.treccani.it/enciclopedia/prestiti_\(La-grammatica-italiana\)](https://www.treccani.it/enciclopedia/prestiti_(La-grammatica-italiana))

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ТА МОДАЛЬНИЙ АСПЕКТИ РОЗМОВНОГО СТИЛЮ МОВЛЕННЯ

Марта ВЕЛИКА

Київський національний лінгвістичний університет

Розмовний стиль мовлення – це реєстр мовлення, який характеризується невимушеним та неформальним використанням мови. Найчастіше він вживається в повсякденному житті, як-от: для розмов з друзями чи сімейних дискусій. Функціонально, розмовна мова може вживатися для вираження сильних емоцій, особистих думок, веселих історій, жартів та ідіоматичних виразів. Щодо модального аспекту, то розмовний стиль може використовуватися для передання модальності, такої як впевненість, сумнів, гіпотеза чи припущення. Отож, розмовне мовлення насамперед використовується в неформальних соціальних ситуаціях, адже його використання в професійному або діловому контекстах може вважатися неприйнятним та недоречним.

ЛІТЕРАТУРА

Laurent, N. (2013). *La grammaire pour tous*. Edition Hautier.

Grevisse, M. (2017). *Le Bon usage*. Edition De Boeck Supérieur.

ASPECT FONCTIONNEL ET MODAL DU LANGAGE FAMILIER

Marta VELYKA

Université nationale linguistique de Kyiv

Le langage familier est un registre de langue qui se caractérise par une utilisation plus décontractée et informelle de la langue. Il est souvent utilisé dans des contextes sociaux, tels que les conversations entre amis ou les discussions familiales. En termes d'aspect fonctionnel, le langage familier peut être utilisé pour exprimer des émotions fortes, des opinions personnelles, des anecdotes amusantes, des blagues et des expressions idiomatiques. En termes d'aspect modal, le langage familier peut être utilisé pour exprimer une variété de modalités, telles que la certitude, le doute, l'hypothèse et la conjecture.

Il convient de noter que bien que le langage familier soit couramment utilisé dans les situations sociales informelles, son utilisation dans les contextes professionnels ou académiques peut être considérée comme inappropriée ou peu professionnelle.

LITTÉRATURE

Laurent, N. (2013). *La grammaire pour tous*. Edition Hautier.

Grevisse, M. (2017). *Le Bon usage*. Edition De Boeck Supérieur.

ВИМОВА ЗАПОЗИЧЕНЬ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

Іван ВЕЛИЧКО

Київський національний лінгвістичний університет

Запозичення є екстралінгвальним видом поповнення словникового запасу різних мов. У сучасному світі виникнення нових запозичень у мові часто зумовлене стрімким розвитком людства у науковій сфері діяльності та появою нових реалій у житті, через що дослідження, які були проведенні лише рік тому, можуть виявитись вже неактуальними. Разом із лексичними запозиченнями мова-реципієнт отримує нові морфологічні, синтаксичні, семантичні, стилістичні, фонетичні та графічні елементи. Фонетична адаптація запозичень є також різноманітною і залежить певною мірою від їхнього походження та складності апропріації у французькій мові. Фонетичні трансформації запозичень є результатом адаптації фонемної структури запозиченої лексичної одиниці до орфоепічної норми мови-реципієнта (французької).

ЛІТЕРАТУРА

Рубан, В. О. (2009). З історії лексичних запозичень у французькій мові.

Науковий вісник Чернівецького університету, 484, 34–38.

Larousse: encyclopédie et dictionnaires gratuits en ligne (n. d.). <http://www.larousse.fr/>

Trésor de la langue française (n. d.). <http://www.cnrtl.fr/>

PRONONCIATION DES EMPRUNTS DANS LA LANGUE FRANÇAISE

Ivan VELYTCHKO

Université linguistique nationale de Kyiv

L'emprunt est un moyen extralinguistique de reconstituer le vocabulaire de différentes langues. Dans le monde moderne, l'émergence de nouveaux mots d'emprunt dans la langue est souvent due au développement rapide de l'humanité dans le domaine d'activité scientifique et à l'émergence de nouvelles réalités dans la vie, en raison desquelles une recherche menée il y a seulement un an peut ne pas plus être pertinente. Parallèlement aux emprunts lexicaux, la langue réceptrice acquiert de nouveaux éléments morphologiques, syntaxiques, sémantiques, stylistiques, phonétiques et graphiques. L'adaptation phonétique des emprunts est également diverse et dépend à un degré ou à un autre de leur origine et de la difficulté d'appropriation dans la langue française. Les transformations phonétiques des emprunts sont le résultat de l'adaptation de la structure phonémique de l'élément lexical emprunté à la norme orthoépique de la langue réceptrice (le français).

LITTÉRATURE

- Ruban, V. O. (2009). Z istoriyi leksychnykh zapozychen' u frantsuz'kiy movi. *Naukovyy visnyk Chernivets'koho universytetu*, 484, 34–38.
- Larousse: encyclopédie et dictionnaires gratuits en ligne* (n. d.). <http://www.larousse.fr/>
- Trésor de la langue française* (n. d.). <http://www.cnrtl.fr/>

РОЛЬ ДІЯЛЬНОСТІ АКАДЕМІЇ ДЕЛЛА КРУСКА У СТАНОВЛЕННІ ТА РОЗВИТКУ ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Альона ВОБК

Київський Національний Лінгвістичний Університет

Академія делла Круска – академічна установа, яка є одним з основних центрів дослідження італійської мови. Вона була заснована у Флоренції між 1582 і 1583 роками Джованом Баттіста Деті, Антоном Франческо Грацціні, Бернардо Каніджані, Бернардо Занкіні, Бастіано де' Россі та Ліонардо Сальвіаті.

Дух і сутність діяльності Академії делла Круска віддзеркалилися у її назві. Походження назви Академії пов'язують із поняттям "crusca", що означає висівки. Саме як мірошник відокремлює якісне борошно від висівок, так і Академія прагне відокремити правильні форми італійської мови від усіх домішок. Дружба, яка пов'язувала засновників, спонукала до жвавої наукової дискусії під час їхніх зустрічей, коли створювалася атмосфера для відкритого обміну думками та, на перший погляд, легких розмов. Такі зустрічі жартома називали "cruscate", а групу учасників – "la brigata dei cruscconi" – бригадою Крусконі. Звідси походить і назва Академії делла Круска. Представники Академії мали пуристські погляди щодо італійської мови, що відіграло велику роль у становленні мовної норми.

Найвідомішою працею Академії делла Круска є *Vocabolario degli Accademici della Crusca*. Робота над цим словником розпочалася у 1612 році, він став зразком для всіх європейських словників, навіть для словників таких достатньо розвинених на той час мов, як французька, англійська та німецька. Завдяки постійним оновленням (всього існує п'ять видань) навіть сьогодні *Vocabolario della Crusca* є абсолютно авторитетним і становить основний лексикографічний довідник італійської мови.

ЛІТЕРАТУРА

Merlo, A. (2022, December 20). *Accademia della Crusca > Cos'è, dove e quando nasce, Storia.*

<https://www.europassitalian.com/it/blog/accademia-della-crusca/>

Serena Di Battista, E. D. (2020, July 10). *Accademia della Crusca: Cos'è e perché si chiama così?*

<https://www.sololibri.net/Accademia-della-Crusca-cos-e-perche-si-chiama-cosi.html>

Che cos'è l'accademia della crusca? (2019, January 28).

<https://www.focusjunior.it/scuola/italiano/che-cose-laccademia-della-crusca/>

IL RUOLO DELL'ACCADEMIA DELLA CRUSCA NELLA FORMAZIONE E NELLO SVILUPPO DELLA LINGUA ITALIANA

Alyona VOVK

Università Nazionale di Linguistica di Kyiv

L'Accademia della Crusca è un'istituzione accademica che rappresenta uno dei principali centri di studio della lingua italiana. È stata fondata a Firenze tra il 1582 e il 1583 da Giovanni Battista Detti, Anton Francesco Grazzini, Bernardo Canigiani, Bernardo Zancini, Bastiano de' Rossi e Leonardo Salviati.

Lo spirito e l'essenza delle attività dell'Accademia della Crusca si riflettono nel suo nome. L'origine del nome dell'Accademia è associata al concetto di "crusca", che significa cruschello. Come il mugnaio separa la farina di qualità dalla crusca, così l'Accademia cerca di separare le forme corrette della lingua italiana da tutte le impurità. L'amicizia che legava i fondatori incoraggiava una vivace discussione scientifica durante le riunioni, quando si creava un'atmosfera di aperto scambio di idee e di conversazioni apparentemente leggere. Queste riunioni erano chiamate scherzosamente "cruscate" e il gruppo dei partecipanti era chiamato "la brigata dei crusconi". Da qui il nome dell'Accademia della Crusca. I rappresentanti dell'Accademia avevano una visione purista della lingua italiana, che ebbe un ruolo importante nella formazione della norma linguistica.

L'opera più famosa dell'Accademia della Crusca è il Vocabolario degli Accademici della Crusca. Il lavoro su questo dizionario iniziò nel 1612 e divenne un modello per tutti i dizionari europei, anche per quelli di lingue ben sviluppate come il francese, l'inglese e il tedesco. Grazie ai continui miglioramenti (le edizioni sono in tutto cinque), ancora oggi il Vocabolario della Crusca è assolutamente autorevole e costituisce il principale riferimento lessicografico per la lingua italiana.

LETTERATURA

Merlo, A. (2022, December 20). *Accademia della Crusca > Cos'è, dove e quando nasce, Storia.*

<https://www.europassitalian.com/it/blog/accademia-della-crusca/>

Serena Di Battista, E. D. (2020, July 10). *Accademia della Crusca: Cos'è e perché si chiama così?*

<https://www.sololibri.net/Accademia-della-Crusca-cos-e-perche-si-chiama-cosi.html>

Che cos'è l'accademia della crusca? (2019, January 28).

<https://www.focusjunior.it/scuola/italiano/che-cose-laccademia-della-crusca/>

ПРОЦЕС ОМОНІМІЇ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ (ЗА РОМАНОМ ЛІАНИ КАСТЕЛЛО “ДИВНИЙ СОН”)

Дарина ГНАТЮК

Київський національний лінгвістичний університет

Дослідження мови як системи знаків потребує особливої уваги до явища омонімії. Омоніми – це слова, досить близькі за звучанням і написанням, але мають різні, не пов’язані між собою лексичні значення. Проаналізувавши цей процес в лексикології на прикладі новели “Дивний сон” аргентинської письменниці Ліани Кастельйо, констатуємо, що у тексті наявні такі омонімічні пари слів: *la casa* – дім, будинок та *la caza* – полювання; *la ola* – хвиля та *hola* – привіт; *los vellos* – волосся та *bellos* – красиві, прекрасні; *au* – “ой” та *hay* – бути, перебувати; *abría* – відкривати та *habría* – варто б, було б; *vaaya* – іти та *las vallas* – паркани, огорожі; *herrar* – підковувати та *errar* – помилятися; *cierra* – зікривати та *la sierra* – пилка. Таким чином, омонімія є неминучим, закономірним результатом розвитку мови. Вона не може розглядатися, як “дефект” мови, а є однією з фундаментальних властивостей, які мають братися до уваги в усіх теоретичних концепціях мовознавства. Саме принцип омонімії розширює кордони сприйняття образності як художнього, так і наукового слова, висвітлюючи лексичне значення слова.

ЛІТЕРАТУРА

Кочерган, М. П. (2002). *Вступ до мовознавства*. Видавничий центр “Академія”.

Lyons, J. (1997). *Semántica lingüística*. Paidós.

Saeed, John (2006). *Semantics*. Blackwell.

EL PROCESO DE HOMONIMIA EN EL IDIOMA ESPAÑOL (A BASE DE LA NOVELA DE LIANA CASTELLO “UN SUEÑO EXTRAÑO”)

Daryna HNATIUK

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

La investigación del lenguaje como sistema de signos requiere especial atención al fenómeno de la homonimia. Los homónimos son palabras que son bastante similares en sonido y ortografía, pero tienen significados léxicos diferentes y no relacionados entre sí. Al analizar este proceso en lexicología sobre el ejemplo de la novela “Un sueño extraño” de la escritora argentina Liana Castello, afirmamos que en el texto están presentes los siguientes pares de palabras homónimas: *la casa y la caza; la ola y hola; los vellos y bellos; ay y hay; abría y habría; vaya y las vallas; herrar y errar; cierra y la sierra*. Por lo tanto, la homonimia es un resultado inevitable y natural del desarrollo del lenguaje. No puede considerarse como un “defecto” del lenguaje, sino es una de sus propiedades fundamentales que debe tenerse en cuenta en todos los conceptos teóricos de la lingüística. Es el principio de la homonimia el que expande los límites de la percepción de las imágenes de las palabras tanto artísticas como científicas, determinando el significado léxico de la palabra.

LITERATURA

- Kocherhan, M. P. (2002). *Vstup do movoznavstva*. Vydavnychyy tsentr “Akademiya”.
- Lyons, J. (1997). *Semántica lingüística*. Paidós.
- Saeed, John (2006). *Semantics*. Blackwell.

ПРОБЛЕМА ЛІНГВІСТИЧНОГО СЕКСИЗМУ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

Єлизавета ГОЦ

Київський національний лінгвістичний університет

З кінця 1970-х років і до сьогодні феміністичні рухи наполегливо працювали над тим, щоб гендерні питання стали питанням соціального та політичного порядку денного. Безумовно, іспанська мова є народною мовою, яка має набір правил, що її регулюють, але не можна констатувати, що в ній не викристалізувалися сексистські риси, зумовлені історичним

контекстом кожного з періодів. Сексистський характер іспанської мови проявляється у використанні чоловічого роду як помилкового для позначення груп, що складаються з чоловіків і жінок, тобто за відсутності третьої особи множини, яка б вказувала на змішану групу. Тобто один граматичний рід переважає над іншим. Іменник *hombre* з низкою синонімів *macho*, *varón* (які, в свою чергу, вже давно стали синонімами *дорослий чоловік*) визначає людство в цілому.

ЛІТЕРАТУРА

- Андрійченко, Ю. В. (2016). Особливості прояву сексизму в іспанській мові. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*, 22, 74–76.
- Chamorro Giráldez, L., & Bacardí Tomás, M. (2016). *El sexismo en el lenguaje. La política contemporánea*. Universidad Autónoma de Barcelona.
- Olguín, M. J. (2013). El Sexismo lingüístico, visibilidad de las mujeres y polémicas en torno a los usos del habla. *VII Jornadas de Jóvenes Investigadores*. Universidad de Buenos Aires.

EL PROBLEMA DEL SEXISMO LINGÜÍSTICO EN EL IDIOMA ESPAÑOL

Elizaveta HOTS

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

Desde finales de la década de los años 70 del siglo XX hasta la actualidad, los movimientos feministas han trabajado mucho para que las problemáticas de género se tornen un tema presente en la agenda social y política. Es cierto que la lengua española es una lengua vernácula y que como tal presenta una normativa encargada de regularla, la cual, siempre puede ponerse a debate, pero es erróneo afirmar que no se han visto cristalizados en ella los rasgos sexistas del contexto histórico de cada época. El carácter sexista de la lengua castellana se manifiesta a través el uso del masculino como un falso género para referirse a colectivos integrados por hombres y mujeres, es decir, la ausencia de una tercera persona del plural que indique un grupo mixto. Un género gramatical prevalece sobre otro. El sustantivo *hombre*, con una serie de sinónimos *macho*, *varón* (que, a su vez, han sido durante mucho tiempo sinónimos de *adulto*), define la humanidad en su conjunto.

LITERATURA

- Andriychenko, YU. V. (2016). Osoblyvosti proyavu seksyzmu v ispans'kiy movi. *Naukovyy visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya: Filolohiya*, 22, 74–76.
- Chamorro Giráldez, L., & Bacardí Tomás, M. (2016). *El sexismo en el lenguaje. La política contemporánea*. Universidad Autónoma de Barcelona.
- Olguín, M. J. (2013). El Sexismo lingüístico, visibilidad de las mujeres y polémicas en torno a los usos del habla. *VII Jornadas de Jóvenes Investigadores*. Universidad de Buenos Aires.

ІНШОМОВНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ У СУЧАСНОМУ ФРАНЦУЗЬКОМУ МОЛОДІЖНОМУ ДИСКУРСІ

Михайло ГЛАДЕНКО

Київський національний лінгвістичний університет

Словниковий склад сучасної французької мови здебільшого походить від латинської мови. Протягом століть мова, яка стала французькою, збагачувалася германськими внесками. Сьогодні мова, як і людство, не стоїть на місці, постійно розвивається, постійно з'являється щось нове, дещо витісняється та стає забутим. Світ змінюється, і ми маємо під нього підлаштовуватися.

В 21 столітті в нас з'явилося більше можливостей спілкування з людьми не тільки нашої країни, а й з усіх куточків Землі. Саме молоде покоління, яке виросло разом із новітніми технологіями, завдає нову тенденцію розвитку мови. З'явилася велика кількість соціальних мереж, де можна поділитися своїми думками, вивчити щось нове, поспілкуватися з новими людьми й отримати нові знання.

В наш час дуже легко запозичити слово з іншої мови, достатньо тільки, щоб його в медіа деякий час обговорювали або його почали використовувати в повсякденному житті, й воно вже буде в мовленні.

Для того, щоб поставити речі в перспективу та краще пролити світло на дискусію щодо реальної небезпеки таких запозичень та щодо рекомендацій відносно них з боку компетентних органів, ось деякі статистичні дані про запозичення, які стали невід'ємною частиною французької мови, про що свідчить їх наявність у словнику Petit Robert.

Ці дані отримані в результаті етимологічного дослідження 60000 слів цього словника, проведеного дослідниками з кафедри розвитку досліджень франкомовної культури в Північній Америці в Університеті Лаваля, детальні результати якого розміщені на веб-сайті організації.

ЛІТЕРАТУРА

Espace français (n. d.). *Emprunt* <https://www.espacefrancais.com/emprunt/>
Le droit numérique (2019, May 15). *Les emprunts en français: un peu d'histoire*.
<https://www.ledroit.com/2019/05/15/les-emprunts-en-francais-un-peu-dhistoire-dff323a1620bd63ad05b5219ee164faa>

EMPRUNTS ÉTRANGERS DANS LE DISCOURS DES JEUNES FRANÇAIS

Mykhailo HLADENKO

L'Université nationale linguistique de Kyiv

Le vocabulaire du français moderne est, pour l'essentiel, issu du latin. Au cours des siècles, la langue qui devenait le français s'est enrichie d'apports germaniques. Aujourd'hui, le langage, comme l'humanité, ne s'arrête pas, il se développe toujours, quelque chose de nouveau apparaît, quelque chose se déplace et s'oublie. Le monde change et nous devons nous y adapter.

Au 21e siècle, nous avons plus de possibilités de communiquer avec des gens non seulement de notre pays, mais aussi de tous les coins de la Terre. C'est la jeune génération qui a grandi avec les dernières technologies et qui est à l'origine d'une nouvelle tendance dans le développement du langage. Un grand nombre de réseaux sociaux sont apparus où on peut partager ses pensées, apprendre quelque chose de nouveau, communiquer avec de nouvelles personnes et acquérir de nouvelles connaissances.

De nos jours, c'est très facile d'emprunter un mot à une autre langue, il suffit juste d'en parler un moment dans les médias ou de commencer à l'utiliser dans la vie et il sera déjà dans le discours.

Afin de mettre les choses en perspective et pour mieux éclairer le débat sur le danger réel de tels emprunts et sur les recommandations à leur sujet de la part des autorités compétentes (ou non), voici quelques statistiques au sujet des emprunts qui font désormais partie intégrante du français, comme l'atteste leur présence dans le dictionnaire Petit Robert.

Ces données proviennent d'une étude étymologique des 60 000 mots de ce dictionnaire telle qu'effectuée par des chercheurs de la Chaire pour le développement de la recherche sur la culture d'expression française en Amérique du Nord, basée à l'Université Laval, et dont les résultats détaillés paraissent sur le site Internet de l'organisme.

LITTÉRATURE

Espace français (n. d.). *Emprunt* <https://www.espacefrancais.com/emprunt/>
Le droit numérique (2019, May 15). *Les emprunts en français: un peu d'histoire.*
<https://www.ledroit.com/2019/05/15/les-emprunts-en-francais-un-peu-dhistoire-dff323a1620bd63ad05b5219ee164faa>

ЯВИЩЕ ПОЛІСЕМІЇ І МОНОСЕМІЇ СЛОВА: ПРИЧИНИ І СПОСОБИ УТВОРЕННЯ БАГАТОЗНАЧНОСТІ

Катерина ГОРБАТИХ

Київський національний лінгвістичний університет

Полісемія може розглядатися по-різному: як “негативне” явище, тобто як джерело лексичної багатозначності, чи як продукт семантичної невизначеності, зумовлений зміною історичного контексту. Незалежно від цього, одне залишається певним, полісемія — один із найсуттєвіших аспектів семантики вербальних мов.

Існує тісний зв'язок між частотністю та багатозначністю слів. З 7000 найчастотніших лексем, які складають базовий словник італійської мови (vocabolario di base, VDB), відсоток багатозначних слів набагато вищий (89%), ніж у загальній лексиці (19%) (Casadei, 2014, p. 50). Лексика — не діамант, найміцніший матеріал, вона може змінюватись та набувати нових форм. Явище універсальної для багатьох мов полісемії працює як лінгвістичний механізм у всіх європейських мовах однаково. Кількість значень доволі часто перевищує кількість слів, зазвичай, це співвідношення складає 3 до 1. За умови повної моносемії кількість статей у словнику італійської мови зростає з 143 000 до 377 000 (Skendaj, 2013, p. 266).

Перехід від моносемії до полісемії безпосередньо пов'язаний зі сленгом. Сленгові вирази, зазвичай, двозначні, тому ми маємо звертати увагу на контекст, який відіграє центральну роль, а також на певні аспекти логічної структури. Наприклад:

- *Chiude una fabbrica di carta igienica: andava a rotoli.*
- *Sto.*

В цьому контексті слово *sto* не має значення дієслова *stare* (залишатися), воно є сленговим і використовується на позначення сміху.

ЛІТЕРАТУРА

- Casadei, F. (2014). *La polisemia nel vocabolario di base dell'italiano*. Università del Salento. <https://doi.org/10.1285/i22390359v12p35>
- Skendaj, A. (2013). Polysemy, a Scientific Issue in the Learning and Teaching of Foreign Languages. *Journal of Educational and Social Research*, 3(2), 265–271. <https://doi.org/10.5901/jesr.2013.v3n2p265>

IL FENOMENO DELLA POLISEMIA E DELLA MONOSEMIA DI UNA PAROLA: CAUSE E METODI DEI SIGNIFICATI MULTIPLI

Kateryna HORBATYKH

Università Nazionale di Linguistica di Kyiv

La polisemia può essere interpretata in modi diversi: come un fenomeno “negativo”, cioè come una fonte di ambiguità lessicale, oppure come un prodotto dell'incertezza semantica causata dai cambiamenti del contesto storico. A prescindere da ciò, una cosa rimane certa: la polisemia è uno degli aspetti più essenziali della semantica delle lingue verbali.

Esiste uno stretto legame tra la frequenza e la polisemia delle parole. Sui 7000 lessemi più frequenti che compongono il vocabolario di base della lingua italiana (VDB), la percentuale di parole polisemiche è molto più alta (89%) rispetto al vocabolario generale (19%) (Casadei, 2014, p. 50). Il lessico non è un diamante, il materiale più durevole, può cambiare e assumere nuove forme. Il fenomeno della polisemia, universale per molte lingue, funziona come meccanismo linguistico in tutte le lingue europee allo stesso modo, cioè alcune parole hanno più di un significato. Il numero di significati spesso supera il

numero di parole, di solito 3 a 1. In caso di monosemia completa, il numero di voci del dizionario italiano aumenterebbe da 143.000 a 377.000 (Skendaj, 2013, p. 266).

Il passaggio dalla monosemia alla polisemia è direttamente collegato allo slang. Le espressioni dello slang sono solitamente ambigue, quindi bisogna prestare attenzione al contesto, che gioca un ruolo centrale, e ad alcuni aspetti della struttura logica. Ad esempio:

- *Chiude una fabbrica di carta igienica: andava a rotoli.*
- *Sto.*

In questo contesto, la parola *sto* non ha il significato del verbo *stare*, ma è uno slang e si usa per indicare una risata.

FONTI

- Casadei, F. (2014). *La polisemia nel vocabolario di base dell'italiano*. Università del Salento. <https://doi.org/10.1285/i22390359v12p35>
- Skendaj, A. (2013). Polysemy, a Scientific Issue in the Learning and Teaching of Foreign Languages. *Journal of Educational and Social Research*, 3(2), 265–271. <https://doi.org/10.5901/jesr.2013.v3n2p265>

ДЖЕРЕЛА І СПОСОБИ ФОРМУВАННЯ СЛЕНГУ В СУЧАСНІЙ ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

Аліна ДЕФЛЕР

Київський національний лінгвістичний університет

Сленг є невід'ємною складовою будь-якої мови та найкращим показником її динамічності, а тому й основним маркером безперервного розвитку. Тісна культурна, економічна взаємодія держав, а таким чином і мов, є причиною непоодиноких запозичень, які кожен рік фіксуються в словниках. Активне використання молодіжного сленгу у сучасній письмовій і усній французькій мові обумовлює актуальність цього дослідження і виявлення найпоширеніших на даному етапі розвитку мови способів і джерел формування сленгу.

Різноманіття способів словотворення французької мови дозволяє створювати нові лексичні одиниці з будь-якого слова, змінюючи його до невпізнаності.

Наразі майже в усіх сферах найактуальнішим способом поповнення словникового складу мови є деривація (суфіксація та префіксація).

Крім вищенаведених джерел формування нової лексики, під час вивчення словотворення сленгу, найактивнішими способами також виявлено усичення й абрєвіацію, які полегшують і пришвидшують як розмовну мову, так і не забирають багато часу на написання текстового повідомлення.

ЛІТЕРАТУРА

- Кравчук, О. І. (2021). Сленгова лексика в мові французької та американської молоді. У Ю. М. Кажан (Ред.), *Маріупольський молодіжний науковий форум: традиційні й новітні аспекти дослідження і викладання іноземних мов і літератури*: Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції студентів, аспірантів і молодих учених (с. 84-86). Маріупольський державний університет.
- Літунова, М. (2021). *Молодіжний сленг у французькій мові*. Освіта і наука.
- Popel, N. (2022). *Le langage universel de communication sur Internet*. Подільський державний університет.

SOURCES ET MOYENS DE FORMATION DE L'ARGOT EN FRANÇAIS MODERNE

Alina DEFLEUR

Université nationale linguistique de Kyiv

Partie intégrante de toute langue, l'argot est le meilleur indicateur de son dynamisme et donc le principal marqueur d'un développement continu. L'interaction culturelle et économique étroite entre les pays, et donc entre les langues, est à l'origine des emprunts fréquents qui sont enregistrés chaque année dans les dictionnaires. L'utilisation active de l'argot des jeunes dans le français moderne écrit et parlé rend cette étude pertinente et permet d'identifier les modes et les sources les plus courants de formation de l'argot à ce stade du développement de la langue.

La variété des méthodes de formation des mots dans la langue française permet de créer de nouveaux éléments lexicaux à partir de n'importe quel mot, le transformant au point de le rendre méconnaissable.

Actuellement, dans presque tous les domaines, la dérivation (suffixation et préfixation) est le moyen le plus pertinent pour renouveler le vocabulaire de la langue.

Outre les sources susmentionnées de formation d'un nouveau vocabulaire, l'étude de la formation des mots d'argot a également révélé que la troncation et l'abréviation étaient les méthodes les plus actives, qui facilitent et accélèrent le langage parlé et ne prennent pas beaucoup de temps pour rédiger un message texte.

LITTÉRATURE

- Kravchuk, O. I. (2021). Slenhova leksyka v movi frantsuz'koyi ta amerykans'koyi molodi. U YU. M. Kazhan (Red.), *Mariupol's'kyi molodizhnyy naukovyy forum: tradytsiyni y novitni aspekty doslidzhennya i vykladannya inozemnykh mov i literatury: Materialy IV Vseukrayins'koyi naukovopraktychnoyi internet-konferentsiyi studentiv, aspirantiv i molodykh uchenykh* (s. 84-86). Mariupol's'kyi derzhavnyy universytet.
- Litunova, M. (2021). *Molodizhnyy slenkh u frantsuz'kiy movi*. Osvita i nauka.
- Popel, N. (2022). *Le langage universel de communication sur Internet*. Podil's'kyi derzhavnyy universytet.

НЕОЛОГІЗМИ СУЧАСНОЇ ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ: СТАТУС ТА ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ

Марія ДИМАРЧУК

Київський національний лінгвістичний університет

Основною функцією неологізмів в італійській мові є її збагачення, яке відбувається безперервно, тому дослідження статусу і джерел появи неологізмів знаходиться постійно у полі уваги лінгвістів, отже, є актуальним.

З метою виокремлення неологізмів у лексичній системі мови, лінгвісти акцентують увагу на різних ознаках цих одиниць. Деякі дослідники головним критерієм вважають причини появи, інші – належність до активного чи пасивного шару лексики, певні лінгвісти значну увагу приділяють особливостям творення та джерелам нових слів.

Тому існує проблема чималої кількості визначень поняття “неологізм” (Стишов, 2019).

Процес неологізації є необхідним для того, щоб мова відповідала потребам як у суспільно-культурному, так і економічно-технічному розвитку. Причини появи неологізмів можуть бути різними.

Зараз в Італії продовжує спостерігатись значна кількість інноваційних лексем. Саме через це Академія дела Круска, перебуваючи на пуристських позиціях, створює петиції “Dillo in italiano”, щоб звернути увагу уряду та заручитись його підтримкою і призупинити поширення слів іншомовного походження в Італії, проте неологізація продовжується.

Багато іноземних слів (англійського, французького, іспанського, німецького та навіть японського походження) доводиться бачити у заголовках статей та рекламних слоганах. На думку італійців, реклама чи заголовок стає для них цікавішим та моднішим, якщо вони містять іншомовне слово.

Заміна італійських лексем іноземними призводить до непорозуміння із значною частиною населення, адже 84% не спілкуються англійською мовою, і цей факт замість покращення знижує ефективність комунікації. Надмірне вживання англіцизмів є невиправданим (Hillary Ngaine Kobia, n. d.). Використання запозичених слів в італійській мові сьогодні здається радше питанням соціального статусу, ніж справжньою необхідністю.

ЛІТЕРАТУРА

Стишов, О. А. (2019). *Динаміка лексичного складу сучасної української мови. Лексикологія. Лексикографія*. Авторитет.

https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/28117/1/Styschov_posybnyk.pdf 31

Hillary Ngaine Kobia (n. d.). *Usa e abuso di prestiti linguistici in italiano*. Neno Language Services. <https://www.nenolanguageservices.com/blog/blog/blog-03-17-uso-abuso-prestiti-linguistici-italiano-3701.html>

NEOLOGISMI DELLA LINGUA ITALIANA MODERNA: STATO E FONTI DI FORMAZIONE

Mariia DYMARCHUK

Università Nazionale di Linguistica di Kiyv

La funzione principale dei neologismi nella lingua italiana è il suo arricchimento, che avviene continuamente, quindi lo studio dello stato e delle fonti della comparsa dei neologismi è costantemente nel campo dell'attenzione dei linguisti, quindi è rilevante.

Per distinguere i neologismi nel sistema lessicale della lingua, i linguisti si concentrano su varie caratteristiche di queste unità. Alcuni ricercatori considerano le ragioni dell'apparenza il criterio principale, altri – appartenenti allo strato attivo o passivo del vocabolario, alcuni linguisti prestano molta attenzione alle caratteristiche della creazione e alle fonti di nuove parole. Pertanto, c'è un problema di un numero considerevole di definizioni del termine “neologismo” (Styshov, 2019).

Il processo di neologizzazione è necessario affinché la lingua soddisfi le esigenze di sviluppo sia socio-culturale che economico-tecnico. Le ragioni della comparsa dei neologismi possono essere diverse.

Oggi l'Italia continua a vedere un numero significativo di lessemi innovativi. È per questo che l'Accademia della Crusca, essendo in una posizione purista, crea petizioni “Dillo in italiano” per attirare l'attenzione del governo e ottenere il suo appoggio e fermare la diffusione di parole di origine straniera in Italia, ma la neologizzazione continua.

Molte parole straniere (di origine inglese, francese, spagnola, tedesca e persino giapponese) sono presenti nei titoli degli articoli e negli slogan pubblicitari. Secondo gli italiani, un annuncio o un titolo diventa più interessante e alla moda se contiene una parola straniera.

La sostituzione di lessemi italiani con quelli stranieri porta a incomprensioni con una parte significativa della popolazione, perché l'84% non comunica in inglese, e questo fatto, invece di migliorare, riduce l'efficacia della comunicazione. L'uso eccessivo di anglicismi è ingiustificato (Hillary Ngaine Kobia, n. d.). L'uso di parole in prestito in italiano oggi sembra più una questione di status sociale piuttosto che una reale necessità.

FONTI

- Styshov, O. A. (2019). *Dinamika leksychnoho skladu suchasnoyi ukrayins'koyi movy. Leksykologhiya. Leksykohrafiya. Avtorytet.*
https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/28117/1/Styschov_posybnyk.pdf 31
- Hillary Ngaine Kobia (n. d.). *Usa e abuso di prestiti linguistici in italiano. Neno Language Services.* <https://www.nenolanguageservices.com/blog/blog/blog-03-17-uso-abuso-prestiti-linguistici-italiano-3701.html>

ФОРМУВАННЯ ІТАЛІЙСЬКИХ ДІАЛЕКТІВ

Карина ЗАДОРОЖНА

Київський національний лінгвістичний університет

Італія є багатою на діалекти, тому дослідження встановлення напрямків комплексного вивчення діалектів має відбуватись з урахуванням різноманітних чинників та факторів, зокрема культурних, етнічних, соціальних, а також чинників впливу субстрату тощо. Предметом дослідження є лексичні, морфологічні, фонетичні, граматичні, фразеологічні відмінності італійських діалектів. У розвідці розглянуто історію італійської мови (шлях від латини до сучасної італійської) і помітні сліди, які залишила латинська мова в італійській, адже перехід від загальноживаної латинської мови до сучасних європейських романських мов займав не одне століття.

Всі італійські діалекти, чия кількість досягає декількох десятків, мають одне джерело – народну латину, але дуже відрізняються один від одного та від літературної італійської мови, деякі настільки, що можуть розглядатися як окремі мови, і частина з них має навіть свою окрему літературу. Тож актуальність цієї роботи полягає в тому, що сьогодні перекладацька та лінгвістична спільноти зацікавлені у вивченні італійських діалектів через їх широку різноманітність.

ЛІТЕРАТУРА

- Avolio, F. (2009). *Lingue e dialetti d'Italia.* Carocci.
- Grassi, C. (2006). Italiano e dialetti. *Introduzione all'italiano contemporaneo. La variazione e gli usi,* 2, 279–310.
- Treccani (n. d.). *Enciclopedia dell'Italiano.* <http://www.treccani.it/vocabolario>

Негода, М. М. (2014). Взаємовплив італійської літературної мови та П'ємонтського діалекту. *Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики*, 25, 259–267. http://nbuv.gov.ua/UJRN/psptkl_2014_25_26

FORMAZIONE DEI DIALETTI ITALIANI

Karina ZADOROZHNA

Università Linguistica Nazionale di Kiev

Caratteristiche e modalità di formazione del vocabolario dialettale italiano. L'obiettivo principale di questo lavoro è studiare e confrontare le peculiarità dei dialetti italiani. L'Italia è ricca di dialetti, pertanto lo studio si propone di stabilire le linee guida di uno studio completo dei dialetti, tenendo conto di vari fattori e fattori, come quelli culturali, etnici, sociali, di substrato, ecc. Oggetto dello studio sono le differenze lessicali, morfologiche, fonetiche, grammaticali e fraseologiche dei dialetti italiani. Il documento esamina la storia della lingua italiana (il percorso dal latino all'italiano moderno) e le tracce evidenti lasciate dal latino nell'italiano, poiché il passaggio dalla lingua latina comunemente usata alle moderne lingue romanze europee è durato più di un secolo.

Tutti i dialetti italiani (il loro numero raggiunge diverse decine) hanno la stessa fonte – il latino volgare – ma sono molto diversi tra loro e dall'italiano letterario, alcuni di essi al punto da poter essere considerati lingue separate (alcuni di essi hanno persino una propria letteratura separata). Pertanto, la rilevanza di questo lavoro è che ancora oggi le comunità traduttologiche e linguistiche sono interessate a studiare i dialetti italiani a causa della loro ampia diversità.

LETTERATURA

Avolio, F. (2009). *Lingue e dialetti d'Italia*. Carocci.

Grassi, C. (2006). Italiano e dialetti. *Introduzione all'italiano contemporaneo. La variazione e gli usi*, 2, 279–310.

Treccani (n. d.). *Enciclopedia dell'Italiano*. <http://www.treccani.it/vocabolario>

Nehoda, M. M. (2014). Vzayemovplyv italiys'koyi literaturnoyi movy ta P'yemont-s'koho dialektu. *Problemy semantyky, prahmatyky ta kohnityonoyi linhvistyky*, 25, 259–267. http://nbuv.gov.ua/UJRN/psptkl_2014_25_26

МОСАРАБСЬКА МОВА: ПОХОДЖЕННЯ ТА ПРИЧИНИ ЇЇ ЗНИКНЕННЯ

Анастасія ЕЙСМОНТ

Київський національний лінгвістичний університет

Вторгнення мусульман на Піренейський півострів (711–1492 рр.) спричинило тісний контакт мов, внаслідок чого в цьому регіоні розвинувся неминучий білінгвізм, який, стабілізувавшись, створив фундаментальну рису іспано-арабського суспільства. З цього моменту в Іспанії почали виникати мосарабські громади, тісно пов'язані з християнською релігією. У результаті утворився південний різновид іберо-романської мови, який отримав назву мосарабська. Таким чином, відносно автономна мова, в яку все ж зуміли проникнути арабізми, слугувала так званим мостом між арабською та іспанською. Незважаючи на те, що після Реконквісти мосарабська мова повністю припинила своє існування, вона мала великий вплив на формування кастильської та каталонської мов.

ЛІТЕРАТУРА

Abel Sosa, O. (n. d.). *Historia de la lengua española*.

David A. Pharies (2007). *Breve historia de la lengua española*. University of Chicago.

Diccionario de la Real Academia Española (n. d.). *Mozárabe*.

<https://dle.rae.es/moz%C3%A1rabe>

<https://www.scribd.com/document/478316032/Historia-de-la-lengua-espanola-Abel-Sosa-O-pdf>

Lapesa, R. (1997). *Historia de la lengua española*. Editorial Gredos, S.A.

LENGUA MOZÁRABE: ORIGEN Y RAZONES DE SU DESAPARICIÓN

Anastasia EISMONT

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

La invasión de los musulmanes en la Península Ibérica (711–1492) provocó un estrecho contacto de lenguas, a raíz del cual se desarrolló el inevitable bilingüismo en el área, que se estabilizó, creándose un rasgo fundamental de la sociedad hispanoárabe. A partir de este momento en la España comenzaron a surgir comunidades mozárabes, estrechamente ligadas con la religión cristiana. Como resultado, se formó la variedad sureña de la lengua iberorrománica, llamada mozárabe. Por lo tanto, el idioma relativamente autónomo, en el que los arabismos aún podían infiltrarse, sirvió como un llamado puente entre el árabe y el español. A pesar de que la lengua mozárabe dejó de existir por completo tras la Reconquista, tuvo un gran impacto en la formación del castellano y catalán.

LITERATURA

Abel Sosa, O. (n. d.). *Historia de la lengua española*.

David A. Pharies (2007). *Breve historia de la lengua española*. University of Chicago.

Diccionario de la Real Academia Española (n. d.). *Mozárabe*.

<https://dle.rae.es/moz%C3%A1rabe>

<https://www.scribd.com/document/478316032/Historia-de-la-lengua-espanola-Abel-Sosa-O-pdf>

Lapesa, R. (1997). *Historia de la lengua española*. Editorial Gredos, S.A.

ПАУЗИ-ХЕЗИТАЦІЇ

Марія ІВАНОВА

Київський національний лінгвістичний університет

“Хезитація (грец. *hesitation* – коливання, затинання) – різновид паузи, викликаний обдумуванням можливих варіантів продовження мовлення, пошуком потрібного елемента мовного коду, перебудовою структури повідомлення в процесах вербалізації тощо” (Бацевич, 2004, с. 342). Хезитація або затинання присутні в мовленні кожної людини. Її загальновідомими проявами в усному мовленні є паузи, переривання та повторення слів.

Хезитаційні паузи супроводжуються гортаним скрипом або поєднанням сонорних приголосних та голосних звуків, що утворюють такі комбінації, як “аа”, “еє”, “емме”, “емм” тощо (Клуб ораторської майстерності, 2017). Дослідженням пауз-хезитацій займалися українські науковці Ф. С. Бацевич, Н. С. Валькова, Н. В. Кондратенко та Е. Л. Носенко.

Згідно зі спостереженнями Н. С. Валькової, використання хезитаційних пауз в мовленні може бути спричинене бажанням мовця підкреслити важливість певної інформації або ж “ваганням щодо правильності певної частини конкретного повідомлення” (Валькова, 2009). Вони можуть бути застосованими доповідачем в будь який момент його мовлення свідомо або ж без попереднього задуму.

ЛІТЕРАТУРА

Бацевич, Ф. (2004). *Основи комунікативної лінгвістики*. <http://surl.li/fdibd>

Валькова, Н. (2009). *Паузація в усному публічному виступі*.

<http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine55-56-17.pdf>

Клуб ораторської майстерності [КОМА] (2017, March 08). *Що таке хезитація і хто такий мисливець за словами-паразитами?*

<https://koma.club/2017/03/08/shho-take-hezitatsiya-i-hto-takiy-mislivets/>

LE PAUSE DI ESITAZIONE

Mariia IVANOVA

Università linguistico nazionale di Kyoto

“L'esitazione (dal gr. hesitation – titubanza, balbuzie) è un tipo di pausa causata dalla riflessione sulle possibili opzioni per continuare il discorso, dalla ricerca dell'elemento necessario del codice linguistico, dalla ristrutturazione della struttura del messaggio nei processi di verbalizzazione, ecc” (Batsevych, 2004, p. 342). L'esitazione o balbuzie è presente nel linguaggio di ogni persona. Le sue forme più note nel discorso orale sono le pause, le interruzioni e la ripetizione delle parole. Le pause esitanti sono solitamente accompagnate da uno squittio gutturale o da una combinazione di consonanti e vocali sonore che formano associazioni come “аа”, “еє”, “емме”, “емм”, ecc. (Klub orators'koyi maysternosti, 2017). Gli studiosi ucraini F. S. Batsevych, N. S. Valkova, N. V. Kondratenko e E. L. Nosenko hanno studiato le pause di esitazione.

In accordo con N. S. Valkova, l'uso di pause esitanti nel discorso può essere causato dal desiderio dell'oratore di sottolineare l'importanza di certe informazioni o da "esitazioni sulla correttezza di una certa parte di un particolare messaggio" (Val'kova, 2009). Possono essere utilizzate dall'oratore in qualsiasi momento del suo discorso, con o senza intenzione preventiva.

I RIFERIMENTI

Batsevych, F. (2004). *Osnovy komunikatyvnoyi linhvistyky*. <http://surl.li/fdibd>

Val'kova, N. (2009). *Paузatsiya v usnomu publichnomu vystupі*.

<http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine55-56-17.pdf>

Klub orators'koyi maysternosti [КОМА] (2017, March 08). *Shcho take khezytatsiya i khto takyy myslyvets' za slovamy-parazytamy?*

<https://koma.club/2017/03/08/shho-take-hezytatsiya-i-hto-takiy-mislivets/>

АРХАЇЗМИ: ВИЗНАЧЕННЯ, ХАРАКТЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ І КЛАСИФІКАЦІЇ

Вікторія КЕЙБІС

Київський національний лінгвістичний університет

Архаїзми – це слова, фрази, граматичні конструкції, що вийшли з ужитку в сучасній мові або втратили свій первісний смисл і вживаються лише у фольклорі, наукових творах або в старовинній літературі. Архаїзми можуть мати різні джерела: деякі з них походять зі стародавніх мов, інші виникають як відтінки регіональних діалектів, а ще інші – як наслідок зміни вживання слів в часі (*Архаїзм*, б. д.).

Дослідження архаїзмів є важливим елементом вивчення історії мови. Вони можуть допомогти відновити втрачені форми вимови та граматичні особливості, а також зрозуміти культурні й соціальні тенденції, що супроводжували розвиток мови (*Arcaismo*, n. d.).

За допомогою архаїзмів автори можуть досягти різних ефектів, наприклад, надати тексту старовинного колориту, підкреслити авторитетність думки (*Arcaismo*, n. d.).

Ось деякі приклади архаїзмів в італійській мові:

1. "Bambino" – це застарілий варіант слова "bambino" (дитина) (Bricchi, 2000, p. 33).

2. “Adusto” замість “bruno” – це застарілий варіант слова “bruno” (коричневий, темний) (Bricchi, 2000, p. 35).

3. “Antivenire” замість “prevenire” – це застарілий варіант слова “prevenire” (запобігати) (Bricchi, 2000, p. 36).

4. “Contezza” замість “notizie” – це застарілий варіант слова “conoscenza” (новина) (Bricchi, 2000, p. 37).

5. “Divisare” замість “spiegare” – це застарілий варіант слова “spiegare” (пояснювати) (Bricchi, 2000, p. 37).

ЛІТЕРАТУРА

Вікіпедія (б. д.). *Архаїзм*. <https://uk.wikipedia.org/wiki/Архаїзм>

Bricchi, M. (2000). *La roca trombazza: Lessico arcaico e letterario nella prosa narrativa dell'Ottocento italiano*. Edizioni dell'Orso.

Wikipedia (n. d.). *Arcaismo*. <https://it.wikipedia.org/wiki/Arcaismo>

ARCAISMI: DEFINIZIONI, CARATTERISTICHE E CLASSIFICAZIONI

Viktoriia KEIBIS

Università Nazionale di Linguistica di Kiev

Gli arcaismi sono parole, frasi, costruzioni grammaticali che sono cadute in disuso nel linguaggio moderno o che hanno perso il loro significato originale e sono utilizzate solo nel folklore, nelle opere scientifiche o nella letteratura antica (*Arkhayizm*, b. d.)

Gli arcaismi possono avere fonti diverse: alcuni provengono da lingue antiche, altri appaiono come sfumature di dialetti regionali, altri ancora sono il risultato di cambiamenti nell'uso delle parole nel corso del tempo.

Lo studio degli arcaismi è un elemento importante nello studio della storia delle lingue. Può aiutare a recuperare forme di pronuncia e caratteristiche grammaticali perdute, nonché a comprendere le tendenze culturali e sociali che hanno accompagnato lo sviluppo della lingua.

Con l'aiuto degli arcaismi, gli autori possono ottenere diversi effetti, ad esempio dare al testo un sapore antico, sottolineare l'autorità di un'opinione (*Arcaismo*, n. d.).

Ecco alcuni esempi di arcaismi in italiano:

1. “Bambolo” è una versione obsoleta della parola “bambino” (Bricchi, 2000, p. 33).
2. “Adusto” invece di “bruno” è una versione obsoleta della parola “bruno” (marrone, scuro) (Bricchi, 2000, p. 35).
3. “Antivenire” invece di “prevenire” è una versione obsoleta della parola “prevenire” (Bricchi, 2000, p. 36).
4. “Contezza” invece di “notizie” è una versione obsoleta della parola “conoscenza” (Bricchi, 2000, p. 37).
5. “Divisare” invece di “spiegare” è una versione obsoleta della parola “spiegare” (Bricchi, 2000, p. 37).

LETTERATURA

Vikipediya (b. d.). *Arkhayizm*. <https://uk.wikipedia.org/wiki/Архаїзм>

Bricchi, M. (2000). *La roca trombazza: Lessico arcaico e letterario nella prosa narrativa dell'Ottocento italiano*. Edizioni dell'Orso.

Wikipedia (n. d.). *Arcaismo*. <https://it.wikipedia.org/wiki/Arcaismo>

ЛІНГВІСТИЧНИЙ СТАТУС СПЕНГЛІШУ

Катерина КРОПИВНИЦЬКА

Київський національний лінгвістичний університет

Взаємодія двох мов завжди має наслідки. Одним із прикладів є *spranglish* або, як ще його називають *espranglish*. Іспанська та англійська мови вступають в контакт під впливом історичних подій, перетворюючи значну частину латиноамериканського населення на білінгвів із глибоким знанням двох мов. У результаті люди починають змішувати англійську та іспанську як у повсякденному мовленні, так і в публіцистиці, у ЗМІ та навіть у літературі. Така популярність спенглішу викликає багато дискусій і теорій щодо його лінгвістичного статусу. Зокрема, філологи намагаються знайти вирішення проблеми щодо визначення терміна цього феномену. А саме: чи можна вважати спенгліш піджином, креольською мовою, сленгом, діалектом чи інтермовою серед інших.

ЛІТЕРАТУРА

Ярцева, С. В. (2021). Определение языкового статуса “спанглиша” на современном этапе. *Бюллетень науки и практики*, 7(4), 493–499.

<https://doi.org/10.33619/2414-2948/65>

Lipski, John M. (2008). *Varieties of Spanish in the United States*. Georgetown University Press.

ESTATUS LINGÜÍSTICO DE SPANGLISH

Kateryna KROPYVNYTSKA

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

La interacción de dos lenguas siempre tiene consecuencias. Uno de los ejemplos es *spanglish* o como se llaman este fenómeno los hispanohablantes *espanglish*. Se entran en contacto el español e inglés bajo la influencia histórica convirtiendo la gran parte de población latinoamericana en bilingües con conocimiento profundo de dos idiomas. Como resultado la gente mezcla inglés y español tanto en habla cotidiana como en el estilo periodístico, en los medios de comunicación y hasta en literatura. El uso muy frecuente del spanglish provoca muchas discusiones y teorías en cuanto a su identificación lingüística. En particular, los filólogos tratan de encontrar un término con que designar este tipo de habla de los latinoamericanos. Por eso se plantea la pregunta si se puede considerarse como pidgin, lengua criolla, jerga, dialecto o interlengua entre otros.

LITERATURA

Yartseva, S. V. (2021). Opredeleniye yazykovogo statusa “spanglisha” na sovremennom etape. *Byulleten' nauki i praktiki*, 7(4), 493–499.

<https://doi.org/10.33619/2414-2948/65>

Lipski, J. M. (2008). *Varieties of Spanish in the United States*. Georgetown University Press.

IL RUOLO DI ALESSANDRO MANZONI NELL'EVOLUZIONE DELLA LINGUA ITALIANA

Anastasiia LESHCHUK

Università Nazionale Linguistica di Kiev

Alessandro Manzoni – poeta, scrittore e drammaturgo italiano, che ha dato un contributo linguistico incalcolabile alla letteratura italiana con la redazione finale del suo romanzo “I Promessi Sposi”, fornendo un nuovo modello di lingua letteraria. Il suo messaggio principale era quello di creare una lingua che fosse facilmente comprensibile e non più legata tradizione aulica.

Manzoni era convinto che c’era “il bisogno di una certa fissità, di una lingua convenuta fra coloro che scrivono e coloro che leggono” (Sacchi, 2022) (nel carteggio con l’amico Fauriel, precisamente nella lettera datata 3 novembre 1821).

Lo scrittore cercava di trovare uno strumento comunicativo che sia biunivoco. Lamenta le difficoltà che la lingua italiana oppone alla scrittura di un romanzo. La scelta manzoniana vede, quindi, il rifiuto della tradizione letteraria: il modello per il nuovo linguaggio non è più da ricercare negli antichi scrittori, nell’Accademia della Crusca, ma esclusivamente nell’uso del fiorentino parlato. Per la prima volta viene teorizzata la possibilità di apprendere una lingua, degna di essere scritta, dalla parlata viva e non dalle pagine dei libri. Quindi, il canone classico ed arcaizzante viene così sostituito con quello popolare d’indirizzo romantico.

FONTI

Sacchi, M. (2022, June 8). *Manzoni e la questione della lingua*.

<https://www.eccolecco.it/i-promessi-sposi/i-promessi-sposi-romanzo/manzoni-questione-della-lingua/#:~:text=Alessandro%20Manzoni%20ha%20dato%20un,grande%20linguista%20dell'Ottocento%2C%20Graziadio>

Sisto, M. A. A. (2006, November 29). *Alessandro Manzoni e la questione della lingua nell'ottocento*. <https://www.grin.com/document/64804>

ІТАЛІЙСЬКА: ВІД НАРОДНОЇ ЛАТИНИ ДО СУЧАСНОЇ МОВИ

Валерія ЛІЩУК

Київський національний лінгвістичний університет

Італійська мова є частиною італо-романської підгрупи романської групи, що належить до індоєвропейської мовної родини. Сучасна італійська — нащадок так званої народної латини, або ж *latino volgare*. За допомогою народної латинської мови спілкувався простий люд, а також військові. Тоді як латину використовували вчені, релігійні представителі, аристократія. Звісно, вона є здебільшого усною мовою, враховуючи низьку писемність серед нижчих прошарків населення, але з часом вона проникла ледь не у всі соціальні категорії, хоч і лише в неформальних ситуаціях.

Данте Аліґ'єрі говорив про те, що народна мова є мовою, що людина вивчає шляхом наслідування, вважається рідною, а класична латинська мова — наслідок багатьох років вивчення та вважав її “штучною”. Тож, сучасна італійська мова є результатом еволюції латинської та народної латинської мов, впливу різних романських мов, таких як французька, іспанська, португальська та робіт великих філософів та науковців.

Існують слова та вирази, що навіть не змінилися при переході від народної латини до класичної італійської мови.

ЛІТЕРАТУРА

Dal latino all'italiano (n. d.).

<https://www.severi-correnti.edu.it/sites/default/files/pagine-docenti/morelli-guglielmina/dal-latino-allitaliano.pdf>

Seppellini, V. (1990). *Grande dizionario della lingua italiana*. Istituto geografico De Agostin. <https://searchworks.stanford.edu/view/728397>

Dante E Il De Vulgari Eloquentia (n. d.).

<https://www.homolaicus.com/letteratura/de-vulgari.htm>

Renzi, L., & Andreose, A. (2003). *Manuale di linguistica e filologia romanza*. Il Mulino https://www.academia.edu/15549285/LORENZO_RENZI_ALVISE_ANDREOS_E_Manuale_di_linguistica_e_filologia_romanza_Nuova_edizione_Bologna_Il_Mulino_2015_ISBN_978_88_15_25886_1_Pp_344_Collana_Manuali

Storia della lingua italiana: dal latino al volgare (n. d.).

<https://podcastitaliano.com/2020/05/23/storia-lingua-italiana-1/>

Treccani, G. (n. d.). *Enciclopedia Italiana*.

<https://www.treccani.it/vocabolario/ricerca/latino-volgare/3/>

LINGUA ITALIANA: DAL LATINO VOLGARE AL NEOITALIANO

Valeriia LISHCHUK

Università Linguistica Nazionale di Kiev

La lingua italiana fa parte del sottogruppo italo-romanzo del gruppo romanza appartenente alla famiglia delle lingue indoeuropee. L'italiano moderno è un discendente del cosiddetto latino volgare. La gente comune, così come i militari, comunicava con l'aiuto della popolare lingua latina. Mentre il latino era usato da scienziati, rappresentanti religiosi e aristocrazia. Certo, è per lo più una lingua orale, data la scarsa alfabetizzazione degli strati più bassi della popolazione, ma nel tempo è penetrata in quasi tutte le categorie sociali, anche se solo in situazioni informali.

Dante Alighieri diceva che il volgare è una lingua che si apprende per imitazione, è considerato autoctono, e la lingua latina classica è il risultato di tanti anni di studio e lo considerava "artificiale". Quindi, la lingua italiana moderna è il risultato dell'evoluzione del latino e delle lingue latine vernacolari, dell'influenza di varie lingue romanze, come: francese, spagnolo, portoghese, e delle opere di grandi filosofi e scienziati.

Ci sono parole ed espressioni che non sono nemmeno cambiate nel passaggio dal latino volgare all'italiano classico.

LETTERATURA

Dal latino all'italiano (n. d.).

<https://www.severi-correnti.edu.it/sites/default/files/pagine-docenti/morelli-guglielmina/dal-latino-allitaliano.pdf>

Ceppellini, V.(1990). *Grande dizionario della lingua italiana*. Istituto geografico De Agostin. <https://searchworks.stanford.edu/view/728397>

Dante E Il De Vulgari Eloquentia (n. d.).

<https://www.homolaicus.com/letteratura/de-vulgari.htm>

Renzi, L., & Andreose, A. (2003). *Manuale di linguistica e filologia romanza*. Il Mulino [https://www.academia.edu/15549285/LORENZO_RENZI_ALVISE_ANDREOS E Manuale di linguistica e filologia romanza Nuova edizione Bologna Il Mulino 2015 ISBN 978 88 15 25886 1 Pp 344 Collana Manuali](https://www.academia.edu/15549285/LORENZO_RENZI_ALVISE_ANDREOS_E_Manuale_di_linguistica_e_filologia_romanza_Nuova_edizione_Bologna_Il_Mulino_2015_ISBN_978_88_15_25886_1_Pp_344_Collana_Manuali)

Storia della lingua italiana: dal latino al volgare (n. d.).

<https://podcastitaliano.com/2020/05/23/storia-lingua-italiana-1/>

Treccani, G. (n. d.). *Enciclopedia Italiana*.

<https://www.treccani.it/vocabolario/ricerca/latino-volgare/3/>

КЛАСИФІКАЦІЯ СИНОНІМІВ ІТАЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Анна ПЛОТКО

Київський національний лінгвістичний університет

Синоніми – це слова або вирази, що звучать по-різному та мають однакове або майже однакове значення (*Wikizionario-sinonimo*, n. d.).

Класифікація синонімів зазвичай включає кілька категорій: синоніми повного заміщення, часткового заміщення та контекстуальну синонімію. Синоніми повного заміщення мають абсолютно однакове значення і можуть бути взаємозамінними в будь-якому контексті (Beccaria, 2004). Наприклад, *“automobile”* і *“macchina”* є синонімами повного заміщення (Simone, 2003). Синоніми часткового заміщення мають схожі, але не абсолютно однакові значення. Наприклад, *“parlare”* і *“dire”* мають схоже значення, але вживаються в різних контекстах (Simone, 2003). Контекстуальна синонімія відноситься до слів, які можуть бути взаємозамінними в певних контекстах, але не у всіх. Наприклад, *“delicato”* і *“magro”* можуть вживатися як синоніми в описі людини, але не в контексті опису книги (Simone, 2003).

Класифікація синонімів може також включати лексичну та стилістичну синонімію, фразеологічні та – ідіоматичні синоніми. За джерелом виникнення також класифікуються антоніми, лексичні дублети та запозичення (Valle & Patota, 2019).

ЛІТЕРАТУРА

Beccaria, G. L. (2004). *Dizionario di linguistica e di filologia, metrica, retorica*. Milano.

Simone, R. (2003). *“Sinonimi e contrari” sul Vocabolario Treccani*.

https://www.treccani.it/vocabolario/automobile_%28Sinonimi-e-Contrari%29/

Valle, V., & Patota, G. (2019). *Le parole della lingua italiana*. Sperling & Kupfer.

Wiktionary (n. d.). *Wikizionario- sinonimo*. <https://it.wiktionary.org/wiki/sinonimo>

CLASSIFICAZIONE DEI SINONIMI DELLA LINGUA ITALIANA

Anna PLOTKO

Università nazionale di linguistica di Kiev

I sinonimi sono parole o espressioni che hanno un suono diverso ed un significato uguale o quasi uguale (*Wikizionario- sinonimo*, n. d.).

La classificazione dei sinonimi comprende solitamente diverse categorie: sostituzione completa, sostituzione parziale e sinonimia contestuale. I sinonimi di sostituzione completa hanno esattamente lo stesso significato e possono essere intercambiabili in qualsiasi contesto (Beccaria, 2004). Ad esempio, “automobile” e “macchina” sono sinonimi di sostituzione completa (Simone, 2003). I sinonimi di sostituzione parziale hanno significati simili ma non esattamente uguali. Ad esempio, “parlare” e “dire hanno significati simili ma sono usati in contesti diversi” (Simone, 2003). La sinonimia contestuale si riferisce a parole che possono essere intercambiabili in certi contesti, ma non in tutti. Ad esempio, “delicato” e “magro” possono essere usati come sinonimi nel contesto della descrizione di una persona, ma non nel contesto della descrizione di un libro.

La classificazione dei sinonimi può includere anche sinonimi lessicali e stilistici, sinonimi fraseologici e idiomatici. In base alla fonte di origine: antonimi, duplicati lessicali e prestiti (Valle & Patota, 2019).

LETTERATURA

Wiktionary (n. d.). *Wikizionario- sinonimo*. <https://it.wiktionary.org/wiki/sinonimo>

Simone, R. (2003). “*Sinonimi e contrari*” sul *Vocabolario Treccani*.

https://www.treccani.it/vocabolario/automobile_%28Sinonimi-e-Contrari%29/

Beccaria, G. L. (2004). *Dizionario di linguistica e di filologia, metrica, retorica*. Milano.

Valle, V., & Patota, G. (2019). *Le parole della lingua italiana*. Sperling & Kupfer.

ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ “АНГЛІЙСЬКЕ ЗАПОЗИЧЕННЯ” В СУЧАСНІЙ РОМАНІСТИЦІ

Дарія ПРОЦ

Київський національний лінгвістичний університет

Запозичення є однією з проблем сучасної лінгвістичної науки. Поступово запозичуються нові слова, внаслідок чого актуальність запозичень тільки зростає.

Дослідивши підходи до трактування поняття “англійське запозичення” у сучасній романістиці, з’ясовано, що розбіжності в тлумаченні поняття “англійське запозичення” у різних авторів призводять до відмінності в класифікації англіцизмів (Рубан, 2011).

Дослідниця Ж. Рей-Дебов переконана, що англіцизм – це слово, яке належить англійській мові та яке прийшло у французьку, де воно використовується спочатку кількома людьми, а потім широким загалом (Rey-Debove, 1991).

Відомий лінгвіст ХХ ст. П’єр Гіро, який займався проблемою іноземних елементів у французькій мові, у праці “Les mots étrangers” розглядає запозичення як єдність форми та змісту, тобто назви та тієї речі, яку вона називає (Guiraud, 1971).

М. Мізанчук витлумачує англіцизм як будь-який термін, що вживається у французькій мові та який є наслідком впливу англійської мови, і виділяє різні категорії запозичень (Misanchuk, 1997).

На мою думку, трактування Ж. Рей-Дебов є найбільш коректним, адже вона зазначила, що англіцизми, які проникають у мову-реципієнт, спричиняють зміни в цій мові та стають з часом більш поширеними.

ЛІТЕРАТУРА

- Рубан, В. О. (2011). *Проблема трактування поняття “англіцизм” та категоризації англійських запозичень у французькому мовознавстві*. http://eprints.zu.edu.ua/5222/1/vip55_45.pdf
- Guiraud, P. (1971). *Les mots étrangers*. PUF.
- Misanchuk, M. (1997). *Anglicismes dans la presse française*. University of Calgary.
- Rey-Debove, J. (1991). *Dictionnaire des anglicismes*. Le Robert.

LES APPROCHES DE L'INTERPRÉTATION DE LA NOTION "EMPRUNT ANGLAIS" DANS LA PHILOLOGIE ROMANE MODERNE

Dariia PROTS

Université linguistique nationale de Kyiv

L'emprunt est l'un des problèmes de la science linguistique moderne. De nouveaux mots sont progressivement empruntés, ce qui fait que la pertinence des emprunts ne fait qu'augmenter.

Après avoir étudié les approches de l'interprétation de la notion de "l'emprunt anglais" dans la philologie romane moderne, il a été constaté que les distinctions de l'interprétation de la notion de "l'emprunt anglais" par différents auteurs entraînent des différences dans la classification des anglicismes (Ruban, 2011).

Le chercheur J. Ray-Debove est convaincu que l'anglicisme est un mot qui appartient à la langue anglaise et qui est venu au français, où il est utilisé d'abord par quelques personnes, puis par le grand public (Rey-Debove, 1991).

Le célèbre linguiste du XXe siècle, Pierre Giraud, qui a traité du problème des éléments étrangers dans la langue française, dans l'ouvrage "Les mots étrangers" considère l'emprunt comme l'unité de la forme et du contenu, c'est-à-dire le nom et la chose qu'il nomme (Guiraud, 1971).

M. Misanchuk interprète l'anglicisme comme tout terme utilisé dans la langue française et qui est une conséquence de l'influence de la langue anglaise, et il distingue de différentes catégories des emprunts (Misanchuk, 1997).

À mon avis, l'interprétation de J. Ray-Debove est la plus accessible et la plus raisonnable, car elle a noté que les anglicismes qui pénètrent dans la langue cible provoquent des changements dans cette langue et deviennent plus fréquents avec le temps.

RÉFÉRENCES BIBLIOGRAPHIQUES

Ruban, V. O. (2011). *Problema traktuvannyya ponyattya "anhlitsyzm" ta katehoryzatsiyi anhlivs'kykh zapozychen' u frantsuz'komu movoznavstvi.*
http://eprints.zu.edu.ua/5222/1/vip55_45.pdf

Guiraud, P. (1971). *Les mots étrangers*. PUF.

Misanchuk, M. (1997). *Anglicismes dans la presse française*. University of Calgary.

Rey-Debove, J. (1991). *Dictionnaire des anglicismes*. Le Robert.

СПОСОБИ УТВОРЕННЯ СКЛАДНИХ СЛІВ В ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Ірина СЛІПЧЕНКО

Київський національний лінгвістичний університет

Італійська мова – це відображення соціально-культурного буття італійців, і саме через емоційну виразність і образність лексики італійської мови простежується її національний колорит. Розвиток мовних засобів відбувається на тлі розвитку історії, науки та техніки. Італійська мова має свій історичний шлях формування та становлення, адже її поява, очевидно, простежується після розпаду Римської імперії. Протягом багатьох століть формувалась її лексична система, яка щороку доповнюється неологізмами, запозиченими словами чи лексичними одиницями, що з'явилися завдяки словотворенню.

Лексичний склад італійської мови має прості й складні слова, які виникли через деривацію, серед основних способів якої є суфіксація, префіксація чи словоскладання.

У словоскладанні можуть брати участь практично будь-які частини мови. Часто для правильного перекладу достатньо знати значення мотивуючих слів, наприклад: *manoscritto* – рукопис, буквально, “написане рукою” від *mano* – рука та *scritto* – писаний. Проте у деяких випадках кінцеве значення отриманої через словоскладання лексеми припиняє бути простою сумою значень лексем, з яких утворена нова лексема. Сьогодні дослідження словотвору складних слів в італійській мові є актуальною і перспективною темою.

ЛІТЕРАТУРА

Cappelli, A. (1901). *Lexicon Abbreviaturarum*. JJ Weber.

Paoli, C. (1892). *Die Abkürzungen in der lateinischen Schrift des Mittelalters*. Wagner Innsbruck.

Zipf GK. (1936). *Human behavior and Principle of Least Effort*. Addison-Wesley Press.

MODI DI FORMAZIONE DI PAROLE COMPLESSE NELLA LINGUA ITALIANA

Iryna SLIPCHENKO

Università Linguistica Nazionale di Kiev

La lingua italiana è un riflesso dell'esistenza sociale e culturale degli italiani, ed è proprio attraverso l'espressività emotiva e le immagini del vocabolario della lingua italiana che si può rintracciare il suo sapore nazionale. Lo sviluppo degli strumenti linguistici avviene sullo sfondo dello sviluppo della storia, della scienza e della tecnologia. La lingua italiana ha un suo percorso storico di formazione e formazione, perché la sua comparsa è ovviamente da far risalire alla caduta dell'Impero Romano. Per molti secoli si è formato il suo sistema lessicale, che viene integrato ogni anno con neologismi, parole prese in prestito o unità lessicali apparse a causa della formazione delle parole. La composizione lessicale della lingua italiana ha parole semplici e complesse, che si formano attraverso la derivazione, tra i cui metodi principali ci sono il suffisso, il prefisso o la formazione delle parole. Quasi ogni parte del discorso può partecipare alla formazione delle parole. Spesso, per la traduzione corretta, basta conoscere il significato delle parole motivanti, ad esempio: manoscritto – manoscritto, letteralmente "scritto a mano" da mano – mano e scritto – scritto. Tuttavia, in alcuni casi, il valore finale di un lessema ottenuto attraverso la formazione delle parole cessa di essere una semplice somma dei valori dei lessemi da cui si forma un nuovo lessema. Oggi lo studio della formazione di parole complesse nella lingua italiana è un argomento rilevante e promettente.

LETTERATURA

Cappelli, A. (1901). *Lexicon Abbreviaturarum*. JJ Weber.

Paoli, C. (1892). *Die Abkürzungen in der lateinischen Schrift des Mittelalters*. Wagner Innsbruck.

Zipf GK. (1936). *Human behavior and Principle of Least Effort*. Addison-Wesley Press.

СЕКЦІЯ 2 / SECTION 2

(15.00 – 16.00)

Актуальні питання романського перекладознавства.

**Міжкультурна комунікація і переклад /
Actual issues of Romance translation studies.
Cross-cultural communication and translation**

**Модератор Наталя МИРОНОВА /
Moderator Natalya MYRONOVA**

доцент кафедри романської і новогрецької філології
та перекладу КНЛУ, кандидат філологічних наук, доцент /
Associate Professor of the Department of Romance and Modern Greek
philology and translation of KNLU, Candidate of Sciences (Philology),
Associate Professor

<http://surl.li/fmrjl>

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВІ

Анна БИТЬКО

Київський національний лінгвістичний університет

Іноземна мова є складовою професійної культури та компетентності фахівця будь-якої сфери в умовах сучасної глобалізації (Russell & Norvig, 2010). Знання іноземних мов допомагає студентам закладів вищої освіти ближче познайомитися з досягненнями інших країн та народів, а також ефективно використати перекладацькі прийоми у майбутній професійній діяльності на міжнародному рівні для встановлення ділових контактів. Аналіз зарубіжних та українських публікацій щодо використання штучного інтелекту (ШІ) показав, що сучасні технологічні досягнення можна впроваджувати в навчальний процес, у тому числі у сфері перекладознавства (Візнюк та ін., 2021). Тому метою дослідження стало визначення останніх тенденцій у вивченні перекладознавства за допомогою штучного інтелекту. Можливість спілкуватися і керувати комп'ютерами за допомогою мислення та перспективи ширшого застосування в теорії перекладу розглядається сьогодні як справжня технологічна революція, яка кардинально змінить структуру вищої освіти у всьому світі, де ШІ стане частиною структури не лише освіти, а й усього нашого суспільства. Технології штучного інтелекту можуть значно підвищити ефективність перекладознавства за допомогою мовних ботів, машинного перекладу та персоналізованих підручників (Вікторова та ін., 2021). Тому завдяки повній інтеграції штучного інтелекту в систему перекладацької діяльності, завдання з набуття досвіду навчання вийдуть на новий рівень, адже персоналізація навчання, миттєвий зворотний зв'язок і адаптація до потреб особистості будуть мати значний вплив на всебічний розвиток студентів.

ЛІТЕРАТУРА

Візнюк, І. М., Буглай, Н. М., Куцак, Л. В., Поліщук, А. С., & Киливник, В. В. (2021). Використання штучного інтелекту в освіті. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблем*, 59, 14–22.

- Вікторова, Л. В., Кочарян, А. Б., Мамчур, К. В., & Коротун, О. О. (2021). Застосування штучного інтелекту та чат-ботів під час вивчення іноземної мови. *Інноваційна педагогіка*, 166–173.
- Russell, S. J., & Norvig, P. (2010). *Artificial Intelligence: a Modern Approach*. Upper Saddle River.

L'INTELLIGENCE ARTIFICIELLE DANS LA TRADUCTOLOGIE

Anna BYTKO

Université nationale linguistique de Kyiv

Une langue étrangère est une composante de la culture et des compétences professionnelles d'un spécialiste dans n'importe quel domaine dans le monde globalisé moderne (Russell & Norvig, 2010). La connaissance des langues étrangères aide les étudiants des établissements d'enseignement supérieur à mieux connaître les réalisations d'autres pays et peuples, ainsi qu'à utiliser efficacement les techniques de traduction dans leurs futures activités professionnelles au niveau international pour établir des contacts commerciaux. Une analyse des publications étrangères et ukrainiennes sur l'utilisation de l'intelligence artificielle (IA) a montré que les avancées technologiques modernes peuvent être mises en œuvre dans le processus éducatif des établissements d'enseignement supérieur, notamment dans le domaine des études de traduction (Viznyuk et al., 2021). Par conséquent, l'objectif de l'étude était d'identifier les dernières tendances dans la recherche de la traductologie à l'aide de l'intelligence artificielle. La capacité de communiquer et de contrôler des ordinateurs par la pensée et les perspectives d'une application plus large dans la théorie de la traduction sont désormais considérées comme une véritable révolution technologique qui changera radicalement la structure de l'enseignement supérieur dans le monde entier, où l'IA fera partie de la structure non seulement de l'éducation mais aussi de notre société tout entière. Les technologies d'intelligence artificielle peuvent améliorer considérablement l'efficacité de l'étude de la traductologie grâce aux robots linguistiques, à la traduction automatique et aux manuels personnalisés (Viktorova et al., 2021). Par conséquent, grâce à l'intégration complète de l'intelligence artificielle dans le système traductologique, la tâche consistant à acquérir une expérience d'apprentissage atteindra un nouveau niveau, car la personnalisation de

l'apprentissage, le retour d'information instantané et l'adaptation aux besoins de l'individu auront un impact significatif sur le développement global des étudiants.

LITTÉRATURE

- Russell, S. J., Norvig, P. (2010). *Artificial Intelligence: a Modern Approach*. Upper Saddle River.
- Viznyuk, I. M., Buhlay, N. M., Kutsak, L. V., Polishchuk, A. S., & Kylyvnyk, V. V. (2021). Vykorystannya shtuchnoho intelektu v osviti. *Suchasni informatsiyni tekhnolohiyi ta innovatsiyni metodyky navchannya u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiya, teoriya, dosvid, problem*, 59, 14–22.
- Viktorova, L. V., Kocharyan, A. B., Mamchur, K. V., & Korotun, O. O. (2021). Zastosuvannya shtuchnoho intelektu ta chat-botiv pid chas vyvchennya inozemnoyi movy. *Innovatsiyna pedahohika*, 166–173.

МІЖКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ З ІСПАНСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ

Анастасія ВЛАСЮК

Київський національний лінгвістичний університет

Фразеологія як об'єкт лінгвістичного дослідження вже стала міцною реальністю, яка викликає все більший інтерес з боку різних галузей науки про мову. Вибір того чи іншого перекладу цілком залежить від контексту, в якому з'являється оригінальний вислів. Цілісність фразеологічної мови якісно відрізняється від цілісності мови загалом. Не випадково будь-який носій мови більшою чи меншою мірою усвідомлює особливий характер стійких сполучень, і цей характер виникає, насамперед, зі сприйняття частого вживання однієї й тієї ж структури в мовленні багатьох мовців. Тому збіги чи відмінності у мовній формі залишаються радше анекдотичними даними, які не розкривають суті, або, принаймні, не всієї її повноти. Саме дослідження дає нам пояснення, чому, з одного боку, в межах однієї мови ми маємо кілька фразеологізмів, що позначають, в принципі, одне й те саме, а з іншого боку, чому один і той самий вираз вживається з суміжними, а отже, різними значеннями.

LITERATURA

- Баранов, А., & Добровольский, Д. (1996). Идиоматичность и идиомы. *Вопросы языкознания*, 5, 56.
- Timofeeva, L. (2006). La ironía en las unidades fraseológicas. *Interlingüística*, 16, pp. 1069–1077.

EL ASPECTO INTERCULTURAL DE LA TRADUCCIÓN DE LOS FRASEOLOGISMOS DEL ESPAÑOL AL UCRANIANO

Anastasia VLASIUK

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

La fraseología como objeto del estudio lingüístico ya se ha convertido en una realidad sólida que está despertando cada vez mayor interés desde distintos ámbitos de la ciencia de la lengua. La elección de una u otra traducción depende por completo del contexto en el que aparece la locución original. La integridad del lenguaje fraseológico es cualitativamente distinta a la del lenguaje en general. No es casualidad que cualquier hablante nativo de una lengua sea más o menos consciente del carácter especial de las construcciones fijas, y dicho carácter nace, ante todo, de la percepción de la aparición frecuente de la misma estructura en el discurso de muchos hablantes. De ahí que las coincidencias o las diferencias en lo que a la forma lingüística se refiere no dejen de ser datos más bien anecdóticos, que no revelan la esencia, o al menos no todo. Precisamente, el concepto de la investigación nos da la explicación del por qué, por una parte, dentro de una misma lengua tenemos varias estructuras fraseológicas para significar, en principio, lo mismo; y por la otra, que una misma expresión se utilice con significado contiguo y, por tanto, diferente.

LITERATURA

- Baranov, A., & Dobrovolskiy, D. (1996). Idiomaticnost' i idiomy. *Voprosy yazykoznaniiya*, 5, 56.
- Timofeeva, L. (2006). La ironía en las unidades fraseológicas. *Interlingüística*, 16, pp. 1069–1077.

ЖАНРОВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ІСПАНОМОВНИХ ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ

Назар ГОЛЯЧЕНКО

Київський національний лінгвістичний університет

У роботі розглядається питання про особливості перекладу юридичних текстів (документів) українською мовою з іспанської мови, та навпаки. Юридичні документи характеризуються лаконічністю, точністю та ясністю викладу для запобігання шахрайству та матеріальним збиткам. Види термінів, вживаних в юридичних текстах, вимоги до них та особливості їх перекладу є темами, навколо яких зосереджена основна увага цієї роботи. У дослідженні зроблено спробу більш детально розглянути мовні особливості правових текстів, серед яких можна назвати наявність чітко визначеної формальної структури, використання мови, яка не містить емоційно забарвлених, розмовних, сленгових чи метафоричних слів. Розглянуто спосіб перекладу складних термінів та причини неточності їх перекладу. Підкреслюється важливість максимально адекватної передачі юридичних термінів іноземною мовою, оскільки нотаріально засвідчений переклад документа має таку ж юридичну силу, як і оригінал документа.

ЛІТЕРАТУРА

- Білозерська, Л. П. (2010). *Термінологія та переклад*. Нова книга.
- Іщенко, Н., & Гончарова, В. (2021). Юридичний переклад як складова юридичного дискурсу. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 43(2), 168–172.
- Клименко, І. М., & Зоренко І. С. (2016). Юридичний текст в аспекті перекладу. *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*, 14, 81-90. http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2016_14_11
- Коптілов, В. В. (2003). *Теорія і практика перекладу*. Юніверс.

GÉNERO-RASGOS ESTILÍSTICOS DE LA TRADUCCIÓN DE TEXTOS JURÍDICOS EN LENGUA ESPAÑOLA

Nazar HOLIACHENKO

Universidad Nacional Lingüística de Kyiv

El trabajo examina el tema de las peculiaridades de traducir textos (documentos) jurídicos al ucraniano desde el español y viceversa. Los documentos jurídicos se caracterizan por la concisión, precisión y claridad de presentación para evitar fraudes y pérdidas materiales. Los temas en torno a los cuales se centra la atención principal de este trabajo son tipos de términos utilizados en los textos jurídicos, requisitos para los mismos y peculiaridades de su traducción. El estudio intentó considerar con más detalle las características lingüísticas de los textos legales, entre las que se pueden mencionar la presencia de una estructura formal claramente definida, el uso de un lenguaje que no contiene palabras coloreadas emocionalmente, coloquiales, de argot o metafóricas. Se considera el método de traducción de términos complejos y las razones de la inexactitud de su traducción. Se enfatiza la importancia de la traducción más adecuada de términos legales a un idioma extranjero, ya que una traducción notarial de un documento tiene la misma fuerza legal que el documento original.

LITERATURA

- Білозерська, Л. П. (2010). *Термінологія та переклад*. Нова книга.
- Іщенко, Н., & Гончарова, В. (2021). Юридичний переклад як складова юридичного дискурсу. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 43(2), 168–172.
- Клименко, І. М., & Зоренко І. С. (2016). Юридичний текст в аспекті перекладу. *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*, 14, 81-90. http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2016_14_11
- Коптілов, В. В. (2003). *Теорія і практика перекладу*. Юніверс.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ СПОСОБІВ ВИРАЖЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ВНУТРІШНЬОГО СВІТУ ЛЮДИНИ У СУЧАСНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Єлизавета ДОРДУКА

Київський національний лінгвістичний університет

У доповіді розглядаються деякі підходи до розуміння внутрішнього світу людини, як-от: застосування художньо-подібної реконструкції для розкриття особистості під час її життєвого шляху; психоаналітичний підхід, який допомагає зрозуміти душевні переживання людини, пояснює причини дій; акцентуація характеру людини, завдяки якому концентрація відображення певних рис і їхніх взаємодій показує нерозривний зв'язок між психологічним (внутрішнім) станом людини і його впливом на фізичні сили в екстремальних життєвих ситуаціях та інші. Розкривається поняття внутрішнього світу людини з психологічної точки зору, а також з філософської та літературознавчої під час вивчення наукових праць дослідників, починаючи від грецьких філософів Демокріта, Сократа, Платона, наукових праць відомих українських письменників М. Коцюбинського, В. Стефаника, О. Кобилянської, Л. Українки; наукових робіт психіатрів та психотерапевтів К. Фріта, Г. Олпорта, М. Папучі. Проведене дослідження дає можливість зробити висновок, що сутність поняття внутрішнього світу людини є сукупністю фундаментальних визначень з декількох наук: психології, соціології та філософії, відповідно, має варіативні підходи до його вивчення. Досліджуються особливості художнього мемуарного дискурсу та специфіка його перекладу з урахуванням того, що тексти мемуарного жанру багаті на реалії, які є сукупністю матеріальних та духовних цінностей суспільства, що історично склалися на основі економічного базису. Звертається увага на перекладацькі стратегії відображення внутрішнього світу людини, виокремлюється чотири способи перекладу: перший – це транслітерація або транскрипція (повна або часткова); другий – описовий; третій – використання слова, що має близьке значення, хоча і не тотожне зі значенням реалії, яка перекладається, четвертий – гіперо-гіпонімічний або узагальнено-зразковий переклад.

ЛІТЕРАТУРА

- Бублейник, Л. В. (2009). *Проблематика художнього перекладу: семантико-стилістичні аспекти*. Терен.
- Корунець, І. В. (2008). *Вступ до перекладознавства*. Нова Книга.
- Папуча, М. В. (2011). *Внутрішній світ людини та його становлення*. Видавець Лисенко М. М.
- Allport, G. W. (1971). *Personality: A psychological interpretation*. Henry Holt & Co.
- Frith, C. D. (2007). *Making up the Mind: How the Brain Creates Our Mental World*. Wiley-Blackwell Publishing.

THEORETICAL FOUNDATIONS OF STUDYING THE WAYS OF EXPRESSING AND TRANSLATING THE INNER WORLD OF A PERSON IN MODERN FICTION DISCOURSE

Yelyzaveta DORDUKA

Kyiv National Linguistic University

The presentation discusses several approaches to understanding the person's inner world, such as: the use of artistic reconstruction to reveal a personality during his or her life; the psychoanalytic approach, which helps to understand a person's mental experiences and explains the reasons for actions; accentuation of a person's character, due to which the concentration of the reflection of certain his/her traits and their interactions shows the inextricable link between the psychological (inner) state of a person and his/her impact on physical strength in the extreme life situations, and others. The work reveals a concept of the person's inner world from the psychological point of view, as well as from the philosophical and literary viewpoints, by studying the scientific works of researchers, starting with the Greek philosophers Democritus, Socrates, Plato; scientific works of the famous Ukrainian writers M. Kotsiubynsky, V. Stefanyk, O. Kobylianska, L. Ukrainka; scientific researches of the psychiatrists and psychotherapists C. Frith, G. Allport, M. Papucha. The study makes it possible to conclude that the essence of the concept of the person's inner world is a combination of fundamental definitions from several sciences such as: psychology, sociology and philosophy, respectively, and covers variable approaches to its investigation. The research studies the features of fiction memoir discourse and the specifics of its translation, taking into consideration the fact that the memoir genre texts are rich in realities, i.e., a set

of material and spiritual values of society, historically formed on the foundation of the economic base. The study pays attention to the translation strategies for reflecting the inner world of a person, and to the four methods of translation: 1) transliteration or transcription (full or partial); 2) descriptive; 3) the use of a word that has a close meaning, although not identical to the meaning of the reality being translated; 4) is hyponymic or generalized exemplary translation.

REFERENCES

- Бублейник, Л. В. (2009). *Проблематика художнього перекладу: семантико-стилістичні аспекти*. Терен.
- Корунець, І. В. (2008). *Вступ до перекладознавства*. Нова Книга.
- Папуча, М. В. (2011). *Внутрішній світ людини та його становлення*. Видавець Лисенко М. М.
- Allport, G. W. (1971). *Personality: A psychological interpretation*. Henry Holt & Co.
- Frith, C. D. (2007). *Making up the Mind: How the Brain Creates Our Mental World*. Wiley-Blackwell Publishing.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ВЛАСНИХ НАЗВ

Данііл КОЗКА

Київський національний лінгвістичний університет

Власні назви завжди відігравали особливу роль у житті людини. Вони надзвичайно важливі для спілкування та взаєморозуміння людей, адже їх відкриття є основою, завдяки якій люди пізнають один одного. Власні назви служать міжмовним і міжкультурним мостом між людством. Проте, ця цінна властивість породила поширену ілюзію, що власні імена та назви не вимагають особливої уваги при вивченні іноземної мови та її перекладі. Протягом свого дослідження я визначив, що питання власних назв ще недостатньо розкрито в сучасному мовознавстві, незважаючи на велику кількість мовознавців, які досліджували цю проблему.

У даній роботі я використав науково-дослідницьку розробку теоретичних матеріалів, порівняльний аналіз оригінального тексту та перекладу, а також індуктивний метод, який полягає в систематизації накопиченого лінгвістичного матеріалу.

Окрім того, був запроваджений лінгвістичний аналіз для вивчення характеристик власних назв та антропонімів, а порівняльний аналіз для порівняння власних назв та антропонімів іспанської та української мов.

У підсумку, ця тема допомогла визначити труднощі лінгвістичного функціонування власних назв і їх перекладу. Розкрила концепт семантичної структури, характерні ознаки власних назв в загальному й порівняльному мовознавстві. Були опрацьовані граматичні особливості та зв'язок іспанських антропонімів з українськими. Завершенням мого дослідження була класифікація етапів перекладу власних назв в умовах іспансько-українських відносин.

ЛИТЕРАТУРА

Arévalo, C. M. (2020). *Nombre propio e identidad cultural*. Sílex Ediciones.

Isidro, L. B. (2015). *Días con nombre propio*. Chiado Editorial.

Fernandez, J., & Berkins, L. (2016). *La Gesta del Nombre Propio*. Ediciones Madres de Plaza de Mayo.

LAS PECULIARIDADES DE TRADUCCIÓN DE NOMBRES PROPIOS

Daniil KOZKA

Kyiv National Linguistic University

Los nombres propios siempre han jugado un papel especial en la vida de una persona. Son extremadamente importantes para la comunicación y el entendimiento mutuo de las personas, porque su descubrimiento es la base, gracias a la cual las personas se conocen. Los nombres propios sirven como puente translingüístico y transcultural entre la humanidad. Sin embargo, esta valiosa propiedad ha dado lugar a la ilusión generalizada de que los nombres propios no requieren una atención especial a la hora de aprender una lengua extranjera y su traducción. En el curso de mi investigación, determiné que el tema de los nombres propios aún no ha sido suficientemente revelado en la lingüística moderna, a pesar de la gran cantidad de lingüistas que han investigado este problema.

En este trabajo utilicé la investigación científica, el desarrollo de materiales teóricos, el análisis comparativo del texto original y la traducción, así como el método inductivo, que consiste en la sistematización del material lingüístico acumulado.

Además, se introdujo un análisis lingüístico para estudiar las características de los nombres propios y antropónimos, y un análisis comparativo para comparar nombres propios y antropónimos de las lenguas española y ucraniana.

Como resultado, este tema ayudó a determinar las dificultades del funcionamiento lingüístico de los nombres propios y su traducción. Revela el concepto de estructura semántica, rasgos característicos de los nombres propios en general y la lingüística comparada. Además, las características gramaticales y la conexión de los antropónimos españoles con los ucranianos. La conclusión de mi investigación fue la clasificación de las etapas de traducción de los nombres propios en el contexto de las relaciones hispano-ucranianas.

LITERATURA

Arévalo, C. M. (2020). *Nombre propio e identidad cultural*. Sílex Ediciones.

Isidro, L.B. (2015). *Días con nombre propio*. Chiado Editorial.

Fernandez, J., & Berkins, L. (2016). *La Gesta del Nombre Propio*. Ediciones Madres de Plaza de Mayo.

СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ ПОЛЬСЬКОГО ПРАВОВОГО ТЕКСТУ НА ПРИКЛАДІ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Ніна КУЧЕРУК

Київський національний лінгвістичний університет

На євроінтеграційному шляху України зростає значення аналізу та, відповідно, перекладу законодавства держав-членів ЄС, до яких з 2004 року належить Польща. Однак попри сусідство обох країн і розвиток двосторонньої українсько-польської співпраці у галузі правових відносин, проблеми перекладу у цій сфері залишаються малодослідженими.

Переклад правових текстів є одним з найбільш складних, оскільки окрім досконалого володіння обома мовами та навичками перекладу, вимагає наявності знань у галузі права, розуміння специфіки застосування законодавства тощо.

Специфіка перекладу польського правового тексту також обумовлена наявністю в правових системах України та Польщі специфічних термінів та понять, їх полісемантичністю та різним смисловим наповненням, подекуди відсутністю відповідників в мові перекладу, існуванням “фальшивих друзів перекладу” (Кияк, 2010, 18) та невластивих українській мові текстових скорочень тощо. Зокрема, прикладом полісемії є термін “powód” (Kodeks postępowania cywilnego, 1964), що в польському цивільному процесі має кілька значень, серед яких – “позивач” та “причина”. У свою чергу, скорочення SSR – *sędzia Sądu Rejonowego* не має аббревіатури-відповідника в українській мові, для якої скорочення таких посад не властиві.

Таким чином, при здійсненні перекладу мають враховуватися не лише “мовний” і “перекладацький” аспекти, але й “юридичний”.

ЛІТЕРАТУРА

Кияк, Т. (2010). “Фальшиві друзі перекладача” як проблема міжкультурної комунікації. *Наукові записки. Сер: Філологічні науки*, 89 (1), 17-20.

Kodeks postępowania cywilnego (1964).

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19640430296/U/D19640296Lj.pdf>

DISTINCTIVE FEATURES OF TRANSLATION OF POLISH LEGAL TEXT ANALYSED BASED ON THE CIVIL PROCEDURE TERMINOLOGY

Nina KUCHERUK

Kyiv National Linguistic University

The significance of analysing and, accordingly, translating the legislation of the EU member states, to which Poland has belonged since 2004, is expanding due to the European integration of Ukraine. Yet, despite the neighbourhood of both countries and the development of bilateral Ukrainian-Polish cooperation in legal relations, the translation issues in this field still need to be analysed.

Translation of legal texts is one of the most challenging because, in addition to perfect command of both languages and translation expertise, it demands proficiency in law, knowledge of the features of the application of legislation, etc.

The particularity of the translation of the Polish legal text is also determined by specific terms and concepts applied in the legal systems of Ukraine and Poland, their polysemantic nature and different semantic content, and in some cases, the absence of corresponding terminology in the language of translation, “translator's false friends” (Кияк, 2010, 18), and text abbreviations not typical of the Ukrainian language, etc. For example, the term “powód” (Kodeks postępowania cywilnego, 1964) is polysemic and has several meanings in Polish civil procedure, including “plaintiff” and “cause”. In turn, the abbreviation SSR (“sędzia Sądu Rejonowego”) does not have a corresponding abbreviation in the Ukrainian language, for which abbreviations of such positions are not typical.

For this reason, when translating, it is worth considering not only linguistic and translation aspects but also legal ones.

LITERATURE

Кyyак, Т. (2010). “Fal'shyvi druzi perekladacha” yak problema mizhkul'turnoyi komunikatsiyi. *Naukovi zapysky. Ser: Filolohichni nauky*, 89 (1), 17-20.

Kodeks postępowania cywilnego (1964).

<https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19640430296/U/D19640296Lj.pdf>

ВПЛИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МОЛОДІ НА ХАРАКТЕР ЇХНЬОЇ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Владислава ЛЕВЧЕНКО

Комунальний заклад вищої освіти “Хортицька національна академія”

Національна ідентичність молоді людини є невід’ємною складовою її власного “Я” та результатом процесу ідентифікування, в основі якого лежать психічні механізми розрізнення (визначення особистісних кордонів, самодостатність і незалежність “Я”) та ототожнення (інтегрування себе з іншими) (Коваленко, 2017). Тому усвідомлення власної національної ідентичності стає підґрунтям для діяльнісного вираження себе як унікальної особистості – Українця, а також як частини міжнародної спільноти із притаманною їй загальнолюдською спорідненістю та гуманістичними цінностями.

Національна ідентичність включає афективні (суб'єктивну актуальність національної ідентичності) та конотативні компоненти (використання рідної мови, інтеграція у суспільну культуру та суспільне життя) (Глушаниця та ін., 2020), сформованість яких, відповідно, здатна вплинути на характер міжособистісної комунікації.

Взаємозалежність когнітивних, емоційно-ціннісних та діяльнісних чинників розвитку ідентичності молоді нами була досліджена у процесі опитування студентської молоді (м. Запоріжжя), проведеного у грудні 2021 року (Левченко, 2022). Було емпірично підтверджено, що переважна більшість респондентів, які демонструють ідентичність (92%), декларують бажання діяльнісно самовиразитися, долучатися до спільного вирішення суспільно значимих задач, зокрема, і мовними засобами. Виявлений нами взаємовплив дає підстави стверджувати, що національна ідентифікованість учасників міжнародної комунікації здатна змінити характер інформаційно-культурного обміну, надати виражений характер суб'єктності, взаємоповаги та відчуття взаємного інтегрування навколо загальнолюдських цінностей.

ЛІТЕРАТУРА

- Глушаниця, Н. В., Конопляник, Л. М., Пришупа, Ю. Ю., Шостак, О. Г., Колісниченко, А. В., & Харицька, С. В. (2020). Роль сформованості національної ідентичності в системі соціальних комунікацій. У А. Г. Гудманян, & С. М. Ягодзінський (Ред.), *Соціальні комунікації суспільства: теоретичні та прикладні аспекти* (сс. 176–231). Талком.
- Коваленко, А. (2017). Соціальна ідентичність як механізм адаптації особистості під час суспільної кризи. *Український психологічний журнал*, 1(3), 48–62.
- Левченко, В. (2022). Локальна ідентичність сучасної української молоді: актуальні проблеми та завдання. *Освітня діяльність працівників соціально-психологічної сфери: виклики сьогодення та реалії: Всеукраїнська науково-практична конференція* (м. Кам'янець-Подільський, 01 лютого 2022 р.): НРЗВО "Кам'янець-Подільський державний інститут", 110–117.

THE INFLUENCE OF YOUTH NATIONAL IDENTITY ON THE NATURE OF THEIR INTERCULTURAL COMMUNICATION

Vladislava LEVCHENKO

Municipal Institution of Higher Education "Khortytsia National Academy"

The national identity of a young person is an integral part of his or her own self and the result of the identification process, which is basing on the mental mechanisms of distinction (determination of personal boundaries, self-sufficiency and independence of the self) and identification (integration of the self with others) (Kovalenko, 2017). Therefore, the awareness of one's own national identity becomes the basis for the active expression of oneself as a unique personality – a Ukrainian, and also as a part of the international community with its inherent universal kinship and humanistic values.

National identity includes affective (subjective relevance of national identity) and conative components (use of the native language, integration into public culture and social life) (Hlushanytsya et al., 2020), the formation of which, accordingly, can affect the nature of interpersonal communication.

The interdependence of cognitive, emotional, value, and activity factors of youth identity development studied by us in a survey of student youth (Zaporizhzhia) conducted in December 2021 (Levchenko, 2022). The study has empirically confirmed that the vast majority of respondents who demonstrated identity (92%) declared a desire to express themselves actively, to engage in joint solutions to socially significant problems, including through language. The mutual influence we have identified gives reasons to assert that the national identity of international communication participants can change the nature of informational and cultural exchange, give a pronounced nature to subjectivity, mutual respect and a sense of mutual integration around universal human values.

REFERENCES

Hlushanytsya, N. V., Konoplyanyk, L. M., Pryshupa, YU. YU., Shostak, O. H., Kolisnychenko, A. V., & Kharyts'ka, S. V. (2020). Rol' sformovanosti natsional'noyi identychnosti v systemi sotsial'nykh komunikatsiy. U A. H. Hudmanyanyan, & S. M. Yahodzins'kyi (Red.), *Sotsial'ni komunikatsiy suspil'stva: teoretychni ta prykladni aspekty* (ss. 176–231). Talkom.

- Kovalenko, A. (2017). Sotsial'na identychnist' yak mekhanizm adaptatsiyi osobystosti pid chas suspil'noyi kryzy. *Ukrayins'kyy psykholohichnyy zhurnal*, 1(3), 48–62.
- Levchenko, V. (2022). Lokal'na identychnist' suchasnoyi ukrayins'koyi molodi: aktual'ni problemy ta zavdannya. *Osvitnya diyal'nist' pratsivnykiv sotsial'no-psykholohichnoyi sfery: vyklyky s'ohodennya ta realiyi: Vseukrayins'ka naukovo-praktychna konferentsiya* (m. Kam"yanets'-Podil's'kyy, 01 lyutoho 2022 r.): NRZVO “Kam"yanets'-Podil's'kyy derzhavnyy instytut”, 110–117.

СЕКЦІЯ 3 / SECTION 3

(15.00 – 16.00)

**Світова література: культурні й художні проєкції.
Інноваційні тенденції у викладанні іноземних мов та перекладу /
World literature: cultural and artistic projections.
Innovative trends in teaching foreign languages and translation**

**Модератор Олена ЗАЛЄСНОВА /
Moderator Olena ZALESNOVA**

завідувачка кафедри іспанської та французької філології КНЛУ,
кандидат філологічних наук, доцент /
Head of the Department of Spanish and French Philology of KNLU,
Candidate of Sciences (Philology), Associate Professor

<http://surl.li/fnapx>

ОРІЄНТАЛЬНА ТЕМАТИКА ПРОЗИ АМЕЛІ НОТОМБ

Ангеліна БОЙЧУН

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Ідея протистояння орієнталізму та вестернізму простежується у більшості творів бельгійської письменниці Амелі Нотомб. Орієнтальний вектор творчості є біографічно зумовленим та відображає національну невизначеність й кризу самоідентифікації письменниці. Сутність конфлікту полягає у протиставленні східного і західного мислення на ґрунті японської і бельгійської культур, яке розкривається письменницею в екзистенційній чуттєвості головної героїні. Романи А. Нотомб представлені в жанрі фікційної автобіографії, перебуваючи на стику художньої та документальної літератури. Орієнталізм А. Нотомб є складовою прийому транспозиції – перенесення плану реальних подій у світ, вигаданий автором художнього твору. Транспозиція може припускати зміни в описах реальних подій для точнішої реалізації авторського задуму. Так, не всі події та колізії, що здаються автобіографічними, справді мають реальну основу, зокрема й те, що стосується орієнтальної тематики творчості А. Нотомб. Орієнтальний вектор у прозі А. Нотомб можна вважати однією з її характерних рис, оскільки він часто створює атмосферу загадковості та витонченості, що робить її твори неповторними та захоплюючими для читачів.

ЛІТЕРАТУРА

- Белявська, М. (2021). Концепт “middle literature” у творах Амелі Нотомб. *Художні феномени в історії та сучасності (“Географічний простір і художній текст”): тези доповідей VII Міжнародної наукової конференції.*
- Белявська, М. (б. д.). *Орієнтальний вектор у творчості Амелі Нотомб.* <https://bit.ly/3l4Q7oi>
- Криворучко, С. (2022, 14 лютого). *Художній образ настрою у творчості Амелі Нотомб.* <https://bit.ly/3FcO5JC>

LE THÈME ORIENTAL DE LA PROSE D'AMÉLIE NOTOMB

Angéline BOYCHUN

Lessia Oukraïнка Université nationale de Volyn

L'idée de confrontation entre orientalisme et occidentalisme se retrouve dans la plupart des œuvres de l'écrivaine belge Amélie Nothomb. Le vecteur oriental de l'œuvre est biographiquement déterminé et reflète l'incertitude nationale et la crise d'auto-identification de l'écrivaine. L'essence du conflit réside dans l'opposition de la pensée orientale et occidentale à partir des cultures japonaise et belge, que l'écrivaine révèle dans la sensualité existentielle du personnage principal. Les romans d'Amélie Nothomb sont présentés dans le genre de l'autobiographie fictionnelle, se situant à l'intersection de la fiction et de la littérature documentaire. L'orientalisme d'Amélie Nothomb est une composante de la technique de transposition – transfert du plan d'événements réels dans le monde inventé par l'auteur de l'œuvre. La transposition peut impliquer des changements dans les descriptions d'événements réels pour une mise en œuvre plus précise de l'intention de l'auteur. Tous les événements et collisions, qui semblent autobiographiques, n'ont pas vraiment de fondement réel, en particulier ceux liés au thème oriental de l'œuvre d'Amélie Nothomb. Le vecteur oriental dans la prose d'Amélie Nothomb peut être considéré comme l'un de ses traits caractéristiques, car il crée souvent une atmosphère de mystère et de sophistication, ce qui rend ses œuvres uniques et passionnantes pour les lecteurs.

ЛІТЕРАТУРА

- Belyavs'ka, M. (2021). Kontsept “middle literature” u tvorakh Amélie Nothomb. *Khudozhni fenomeny v istoriyi ta suchasnosti (“Heohrafichnyy prostir i khudozhniy tekst”): tezy dopovidey VII Mizhnarodnoyi naukovoyi konferentsiyi.*
- Belyavska, M. (b. d.). *Oriental'nyy vektor u tvorchoosti Amélie Nothomb.* <https://bit.ly/3l4Q7oi>
- Kryvoruchko, S. (2022, 14 lyutoho). *Khudozhniy obraz nastroyu u tvorchoosti Amélie Nothomb.* <https://bit.ly/3FcO5JC>

НАВЧАННЯ ПІДЛІТКІВ АНГЛОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ЗАСОБАМИ ДРАМАТИЗАЦІЇ

Поліна ВАСИЛЕНКО

Національний університет

“Полтавська політехніка імені Юрія Кондартюка”

Формування компетентності в англomовному діалогічному мовленні є однією із провідних практичних цілей навчання учнів середніх закладів освіти, досягнення якої забезпечить їхню здатність створювати та підтримувати діалоги відповідно до поставленого комунікативного завдання, а, отже, користуватися англійською мовою як засобом спілкування в різноманітних життєвих ситуаціях. Діалогічне мовлення – процес мовленнєвої взаємодії двох або більше учасників, де кожен по черзі виступає і як мовець, і як слухач. Саме тому в діалогічному мовленні паралельно розвиваються й функціонують два види мовленнєвої діяльності: аудіювання та говоріння. Складність навчання англomовного діалогічного мовлення зумовлена такими його особливостями, як ситуативність, експресивність, спонтанність, еліптичність, необхідність в адекватному сприйнятті та розумінні реплік співрозмовника з урахуванням інтонації та невербальних знаків (Бігич та ін., 2013). Підлітковий вік є найкращим для формування компетентності в діалогічному мовленні та розкритті себе в драматизації. Для нього є характерним домінування підліткового співтовариства й субкультури над світом дорослих, що створює нову ситуацію соціального розвитку. У цей час навчальна діяльність поступається спілкуванню й емоційному розвитку. Підліткам є притаманним сприйняття себе з позицій егоцентризму, що передбачає поведінку, орієнтовану на уявну глядацьку залу, вправління у демонстративному виконанні певних соціальних ролей, прагнення привернути увагу до себе, зокрема своїми словами й вчинками. Усе це створює необхідні передумови для ефективного навчання англomовного діалогічного мовлення із використанням методів та засобів, які дозволяють максимально врахувати вищевказані вікові особливості.

У цьому контексті надзвичайно перспективною видається драматизація як сукупність методів та прийомів взаємодії учителя й учнів, які реалізуються в драматичних і рольових іграх, імпровізаціях, симуляціях та театральних постановках (Дацків, 2009).

ЛІТЕРАТУРА

- Бігич, О. Б., Бориско, Н. Ф., & Борецька, Г. Е. та ін. (2013). *Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика* (С. Ю. Ніколаєва, Ред.). Ленвіт.
- Дацків, О. П. (2009). Драматизація у навчанні іноземних мов у педагогічних вищих навчальних закладах. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*, 20, 159–162.

TEACHING ENGLISH DIALOGIC SPEECH TO TEENAGERS WITH THE MEANS OF DRAMATIZING

Polina VASYLENKO

National University "Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic"

The acquisition of English competence in dialogic speech is one of the leading practical objectives of teaching students of secondary educational institutions. Its achievement will ensure their ability to create and maintain dialogues in accordance with the communicative task, and, therefore, to use the English language as a means of communication in various real-life situations. Dialogic speech is a process of speech interaction between two or more participants, where each takes turns as a speaker and listener. That is why its functioning develops two types of speech activity, namely listening and speaking, at a time. The difficulty of teaching English dialogic speech is determined by such its features as situatedness, expressivity, spontaneity, ellipticity, the need for adequate comprehension of the interlocutor's remarks, taking into account intonation and non-verbal signs. Teenage years are the best period for developing competence in dialogic speech and revealing oneself in dramatization. It is characterized by the dominance of the adolescent community and subculture over the world of adults, which creates a completely new situation of social development. At this time, educational activity is inferior to communication and emotional development. Teenagers' self-perception is

based on egocentrism, which involves the behaviour oriented toward an imaginary audience, practice in the demonstrative performance of certain social roles, and the desire to attract attention to oneself, in particular with one's words and actions. All this creates the prerequisites for effective teaching of English dialogic speech using methods and tools that allow taking into account the above-mentioned age characteristics as much as possible. In this context, dramatization as a set of methods and techniques of teacher and students' interaction, which are implemented in dramatic and role-playing games, improvisations, simulations and theatrical productions, seems extremely promising.

REFERENCES

- Bihych, O. B., Borysko, N. F., & Borets'ka, H. E. ta in. (2013). *Metodyka navchannya inozemnykh mov i kul'tur: teoriya i praktyka* (S. YU. Nikolayeva, Red.). Lenvit.
- Datskiv, O. P. (2009). Dramatyzatsiya u navchanni inozemnykh mov u pedahohichnykh vyshchykh navchal'nykh zakladakh. *Naukovi pratsi Kam"yanets'-Podil's'koho natsional'noho universytetu imeni Ivana Ohiyenka. Filolohichni nauky*, 20, 159–162.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ТВОРЧОСТІ АННІ ЕРНО

Ярослава ДУБОВА

Київський національний лінгвістичний університет

У 2022 році Нобелівську премію з літератури отримала французька письменниця Анні Арно. Її нагородили “за сміливість і клінічну гостроту, з якою вона розкриває коріння, відчуження і колективні обмеження особистої пам'яті”. Здобутки письменниці призвели до активізації уваги сучасного літературознавства до перепрочитання її творчості. Ключовим питанням наукових студій навколо творів письменниці залишається феномен автофікційного письма. Авторку навіть називають “сучасною матір'ю соціологічної автофікції”. Творчість Анні Ерно виступає унікальним об'єктом літературознавчої рефлексії, позаяк художнє письмо авторки реалізується на стику літератури, історії та соціології, окрім того, вона розширила кордони і сприйняття нового жанру у своєму автентичному і неповторному прочитанні.

Сама ж Енні Арно під час розмови з іншою авторкою Фредерік Ів Жанет заявляє: Письменництво є “політичним актом, який відкриває очі на соціальну нерівність”. Водночас мову Арно називає “ножем”, який розриває завіси уяви” (*L’écriture comme un couteau*, Анні Ерно, 2003). Літературні критики відзначають, що твори французької письменниці привертають увагу читачів своєю відвертою життєвою правдоподібністю. Поетика пам’яті, соціальна заангажованість франкомовної літератури і проблема авторефлексії — ці актуальні питання дослідження творчості Анні Ерно сучасним французьким літературознавством, які виступають полем проявлення нових тенденцій літературної критики нашого часу.

ЛІТЕРАТУРА

Гетьман, І. (2020, 20 травня). *Творчість Анні Ерно у світлі сучасних гендерних досліджень і її роль у розвитку жанру автобіографії*.

https://www.researchgate.net/publication/342385078_TVORCIST_ANNI_ERN_O_U_SVITLI_SUCASNIH_GENDERNIH_DOSLIDZEN_I_II_ROL_U_ROZVI_TKU_ZANRU_AVTOBIOGRAFIJ

Adler, A., Bacholle-Bošković, M., Blanckeman, B., Bras, P., Coudreuse, A., Dugast-Portes, F., Ernaux, A., Fort, P.-L., Froloff, N., Havercroft, B., Houdart-Merot, V., Hugueny-Léger, E., Inizan, Y., Montémont, V., Rossi, M.-L., Roussel-Gillet, I., Thomas, L., & Thumerel, F. (2016). *Annie Ernaux un engagement d’écriture*. Presses Sorbonne Nouvelle.

Ernaux, A., & Leslie, T. (2022). *Happening*. Faber & Faber.

Garaud, C. (1994). Écrire la différence sociale: registres de vie et registres de langue dans La place d’Annie Ernaux. *French Forum*, 195–214.

Hugueny-Léger, Elise. (2007). *Je e(s)t Les Autres: Transgressions textuelles, déplacements littéraires et enjeux sociopolitiques du transpersonnel dans l’oeuvre d’annie ernaux*. University of Durham.

LES ENJEUX ACTUELS DE LA RECHERCHE SUR LA CRÉATIVITÉ D'ANNIE ERNAUX

Yaroslava DUBOVA

Université linguistique nationale de Kyiv

En 2022, le prix Nobel de littérature a été décerné à l'écrivaine française Annie Ernaux. Elle a été récompensée "pour le courage et l'acuité clinique avec lesquels elle révèle les racines, l'aliénation et les limites collectives de la mémoire personnelle". Le phénomène de l'écriture autofictionnelle reste un enjeu clé des études scientifiques entourant les œuvres de l'écrivain. L'auteur est même qualifiée de "mère moderne de l'autofiction sociologique". L'œuvre d'Annie Ernaux est un objet unique de réflexion littéraire, puisque l'écriture artistique de l'auteur se réalise à l'intersection de la littérature, de l'histoire et de la sociologie, de plus, elle a élargi les frontières et la perception d'un nouveau genre dans sa lecture authentique et unique. Annie Ernaux elle-même, lors d'une conversation avec un autre auteur Frédéric Yves Janet, déclare : "Écrire est un "acte politique qui ouvre les yeux sur les inégalités sociales". En même temps, Arno qualifie le langage de "couteau" qui déchire les voiles de l'imaginaire" (L'écriture comme un couteau, Annie Arno, 2003). Les critiques littéraires notent que les œuvres de l'écrivain français captent l'attention des lecteurs avec leur franche plausibilité de vie. La poétique de la mémoire, l'engagement social de la littérature de langue française et le problème de l'autoréflexion, ces questions d'actualité de l'étude de l'œuvre d'Annie Ernaux par les études littéraires françaises modernes constituent un champ de manifestation des nouvelles tendances de la critique littéraire de notre temps.

RÉFÉRENCES BIBLIOGRAPHIQUES

Het'man, I. (2020, 20 May). *Tvorchist' Anni Erno u svitli suchasnykh hendernykh doslidzhen' i yiyi rol' u rozvytku zhanru avtobiografii*.

https://www.researchgate.net/publication/342385078_TVORCIST_ANNI_ERN_O_U_SVITLI_SUCASNIH_GENDERNIH_DOSLIDZEN_I_II_ROL_U_ROZVI_TKU_ZANRU_AVTOBIOGRAFIJ

Adler, A., Bacholle-Bošković, M., Blanckeman, B., Bras, P., Coudreuse, A., Dugast-Portes, F., Ernaux, A., Fort, P.-L., Froloff, N., Havercroft, B., Houdart-Merot, V., Hugueny-Léger, E., Inizan, Y., Montémont, V., Rossi, M.-L.,

- Roussel-Gillet, I., Thomas, L., & Thumerel, F. (2016). *Annie Ernaux un engagement d'écriture*. Presses Sorbonne Nouvelle.
- Ernaux, A., & Leslie, T. (2022). *Happening*. Faber & Faber.
- Garaud, C. (1994). Écrire la différence sociale: registres de vie et registres de langue dans La place d'Annie Ernaux. *French Forum*, 195–214.
- Hugueny-Léger Elise. (2007). *Je e(s)t Les Autres: Transgressions textuelles, déplacements littéraires et enjeux sociopolitiques du transpersonnel dans l'oeuvre d'annie ernaux*. University of Durham.

THING TRANSLATOR & BIG SPEAK – СУЧАСНІ ПОМІЧНИКИ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Ірина КОНДРАТЮК

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

У вивченні іноземних мов важко придумати щось нове. Однак сучасні технології дозволяють збільшити ефективність вже відомих всім методів: читання, аудіювання, письма та говоріння, що дають безліч можливостей для вивчення іноземних мов. Однією з таких можливостей є штучний інтелект – технологія XXI століття, що найбільш широко використовується та яка призвела до появи великої кількості онлайн-продуктів, заснованих на роботі нейронних мереж.

Яскравим прикладом є безкоштовний додаток Thing Translator, створений Google Creative Lab з використанням Google Cloud Vision API та Translate API для ще легшого вивчення іноземних мов у побуті. Він дозволяє навести камеру на будь-який предмет і дізнатися його значення двома різними мовами, де основною є англійська, а інша на ваш вибір. Поки що у додатку доступно лише десять мов – англійська, іспанська, французька, німецька, італійська, китайська, японська, корейська, індійська та голландська. Його особливістю є те, що важливо, щоб у кадрі не було інших предметів, які б могли заплутати систему.

Big Speak – безкоштовна програма, розроблена компанією Oveit, яка займається впровадженням передових технологій. Платформа дозволяє створювати імітацію промови з тексту англійською мовою. Додаток використовує поєднання алгоритмів машинного навчання задля досягнення кращої технології генерації голосу.

Особливістю програми є те, що незареєстровані користувачі можуть створювати файли з тексту довжиною до 300 символів, а довші аудіофайли до 1000 символів доступні після входу до системи.

Отже, людство постійно вигадує нові спроби полегшити життя, ось чому сучасні помічники у вивченні іноземних мов є доступним кожному та за будь-яких обставин.

ЛІТЕРАТУРА

Motzenbecker, D. (2017). *Thing Translator. Experiments with Google.*

<https://experiments.withgoogle.com/thing-translator>.

Soppari, M. (2022). *Top 5 and Best AI Voice Generator in 2022.*

<https://collabig.com/blog/best-ai-voice-generators>.

Harous, S., & Harahsheh, A. R. A. (2017). An app for language learners. *International conference on infocom technologies and unmanned systems (trends and future directions) (ICTUS)*. 18-20 December, 2017, Dubai, United Arab Emirates: IEEE. <https://doi.org/10.1109/ictus.2017.8286047>

THING TRANSLATOR & BIG SPEAK – LEARNING FOREIGN LANGUAGES WITH MODERN AID

Iryna KONDRATIUK

Vadym Hetman Kyiv National Economic University

In the study of foreign languages, it is difficult to come up with something new. However, modern technologies enable us to improve the effectiveness of well-known methods such as reading, listening, writing, and speaking, as well as provide numerous opportunities for learning foreign languages. One of them is artificial intelligence, the most widely used technology of the twenty-first century, which has resulted in the appearance of a large number of online products based on the work of neural networks.

Thing Translator, a free application created by Google Creative Lab using the Google Cloud Vision API and Translate API to make it easier to learn foreign languages in everyday life, is an excellent example. It allows you to point the camera at any object and learn its meaning in two languages, one of which is English and the other of your choice. The app currently supports only ten languages: English, Spanish, French, German, Italian, Chinese, Japanese,

Korean, Indian, and Dutch. Its distinguishing feature is that it is critical that there are no other objects in the frame that could confuse the system.

Big Speak is a free program created by the Oveit company, which specializes in the implementation of cutting-edge technology. The platform allows you to create a speech imitation from English text. To improve voice generation technology, the app employs a combination of machine learning algorithms. Unregistered users can create text files of up to 300 characters in length, and longer audio files of up to 1000 characters are available after logging in.

As a result, humanity is constantly inventing new ways to make life easier, which is why modern language learning assistants are available to everyone and under any circumstances.

LITERATURE

Motzenbecker, D. (2017). *Thing Translator. Experiments with Google.*

<https://experiments.withgoogle.com/thing-translator>.

Sopari, M. (2022). *Top 5 and Best AI Voice Generator in 2022.*

<https://collabig.com/blog/best-ai-voice-generators>.

Harous, S., & Harahsheh, A. R. A. (2017). An app for language learners. *International conference on infocom technologies and unmanned systems (trends and future directions) (ICTUS)*. 18-20 December, 2017, Dubai, United Arab Emirates: IEEE. <https://doi.org/10.1109/ictus.2017.8286047>

ТЕХНОЛОГІЇ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ

Вікторія ПАРХОМЧУК

Державний університет “Житомирська політехніка”

Доповідь присвячена одному з актуальних питань у викладанні англійської мови за професійним спрямуванням. Зокрема, розкривається сутність таких понять, як педагогічна технологія та технології критичного мислення.

Основна увага зосереджується на особливостях використання технологій критичного мислення при викладанні англійської мови за професійним спрямуванням.

Визначено термін “педагогічна технологія” як спеціально створений, пристосований до потреб і можливостей особистості процес активного засвоєння теоретичних знань і практичних умінь у процесі організації професійно-комунікативної діяльності, спрямованої на гарантоване досягнення запланованого результату.

Проаналізовано сутність таких технологій критичного мислення: “ваші пріоритети” (“priority ladder”), “основні етапи” (“milestones”), “мозкова атака” (“brainstorming”), “асоціювання” (“association”), “есе” (“short essay”), а також наведено приклади їх використання під час занять з англійської мови за професійним спрямуванням.

ЛІТЕРАТУРА

- Ковальчук, І. С. (2018). *Формування професійно-комунікативної компетентності майбутніх офіцерів у процесі вивчення гуманітарних дисциплін у вищих військових навчальних закладах* [Дис. канд. пед. наук]. Житомирський державний університет імені Івана Франка.
- Освіторія. (2018, 02 листопада). *20 тем для есе на розвиток критичного мислення*. <https://osvitoria.media/experience/20-tem-dlya-esse-na-razvytye-krytycheskogo-myshlenyya-2/>
- Умінська, А. П. (2017). *Формування рефлексивної культури майбутнього вчителя іноземної мови у процесі професійної підготовки*. [Дис. канд. пед. наук]. Житомирський державний університет імені Івана Франка

TECHNOLOGIES OF CRITICAL THINKING IN TEACHING ENGLISH FOR PROFESSIONAL DIRECTIONS

Victoria PARKHOMCHUK
Zhytomyr Polytechnic State University

The report is devoted to one of the topical issues in teaching English for specific purposes. In particular, the essence of such concepts as pedagogical technology and critical thinking technologies is revealed.

The main focus is on the features of using critical thinking technologies in teaching English for specific purposes.

The term “pedagogical technology” is defined as a specially created, adapted to the needs and capabilities of the individual, the process of active assimilation of theoretical knowledge and practical skills in the process of organizing professional and communicative activities aimed at guaranteed achievement of the planned result.

The essence of such critical thinking technologies as “Priority Ladder”, “Milestones”, “Brainstorming”, “Association”, “Essay” was analyzed, as well as examples of their usage during lessons of English for specific purposes.

REFERENCES

- Koval'chuk, I. S. (2018). *Formuvannya profesiyno-komunikatyvnoi kompetentnosti maybutnikh ofitseriv u protsesi vyvchennya humanitarnykh dystsyplin u vyshchyykh viys'kovykh navchal'nykh zakladakh* [Dys. kand. ped. nauk]. Zhytomyrs'kyu derzhavnyy universytet imeni Ivana Franka.
- Osvitoriya. (2018, 02 lystopada). *20 tem dlya ese na rozvytok krytychnoho myslennya*. <https://osvitoria.media/experience/20-tem-dlya-esse-na-razvytye-krytycheskogo-myshlenyya-2/>
- Umins'ka, A. P. (2017). *Formuvannya refleksyvnoi kul'tury maybutn'oho vchytelya inozemnoi movy u protsesi profesiynoi pidhotovky* [Dys. kand. ped. nauk]. Zhytomyrs'kyu derzhavnyy universytet imeni Ivana Franka.

БАГАТОШАРОВІСТЬ ТЕКСТУ РОМАНІВ ГІЙОМА МЮССО

Катерина САВА

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Багатошаровість тексту є важливим елементом сучасної літератури, оскільки вона дозволяє авторам розширювати межі літературного мистецтва та надавати своїм творам глибину та багатогранність. Визнаний майстер сучасної французької прози – Гійом Мюссо – як ніхто інший вміє будувати сплетіння, здавалося б, поверхневого сюжетного пласту й серйозних авторських афірмацій та висновків.

У своїх романах Г. Мюссо поєднує кримінальний жанр з елементами драми та психології. Він створює складних персонажів з їхніми суперечливими рисами, які переживають серйозні життєві випробування та моральні дилеми. Кожен персонаж має свої мотиви та цілі, а їхні дії впливають на інших персонажів та розвиток сюжету. Поєднання поверхневого та глибинного розкриває складність людської натури та нетривіальність людського буття. Цей прагматичний “симбіоз” спонукає читача до роздумів та викликає емоції, які нікого не залишать байдужими.

ЛІТЕРАТУРА

Словник української мови (б. д.). Тлумачення, значення слова “багатошаровий”.
<http://sum.in.ua/s/baghatosharovyj>

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

Musso, G. (2019). *La vie secrète des écrivains*. Calmann-Lévy.
Musso, G. (2014). *Central Park*. XO Editions.
Musso, G. (2011). *L'Appel de l'Angel*. XO Editions.

LE TEXTE MULTICOUCHE DES ROMANS DE GUILLAUME MUSSEAU

Kateryna SAVA

Lessia Oukraïнка Université nationale de Volyn

Le texte multicouche est un élément important de la littérature contemporaine, car il permet aux auteurs de repousser les limites de l'art littéraire et de donner à leurs œuvres profondeur et polyvalence. Guillaume Musso, maître reconnu de la prose française contemporaine, ne ressemble à aucun autre auteur par sa capacité à tisser ensemble une intrigue apparemment superficielle et des affirmations et conclusions sérieuses de l'auteur. Dans ses romans, G. Musso combine le genre policier avec des éléments dramatiques et psychologiques. Il crée des personnages complexes aux traits contradictoires, qui traversent de graves épreuves de la vie et des dilemmes moraux. Chaque personnage a ses propres motivations et objectifs, et ses actions affectent les autres personnages et l'évolution de l'intrigue. La combinaison du superficiel et du profond révèle la complexité de la nature humaine et la non-trivialité de l'existence humaine. Cette "symbiose" pragmatique incite le lecteur à réfléchir et suscite des émotions qui ne laisseront personne indifférent.

ЛІТЕРАТУРА

Slovník ukrajins'koyi movy (b. d.). Tlumachennya, znachennya slova "bahatosharovy". <http://sum.in.ua/s/bahatosharovyj>

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

Musso, G. (2019). *La vie secrète des écrivains*. Calmann-Lévy.

Musso, G. (2014). *Central Park*. XO Editions.

Musso, G. (2011). *L'Appel de l'Angel*. XO Editions.

НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ АНГЛОМОВНОГО ЛЕКСИЧНОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ АСОЦІАТИВНОГО МЕТОДУ

Тетяна РЯБІКО

Національний університет

"Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка"

Навчання лексичного матеріалу є важливим аспектом формування англomовної комунікативної компетентності. Воно передбачає розвиток рецептивних і продуктивних лексичних навичок шляхом аудіального, візуального, кінестетичного викладу матеріалу. У рамках нашої роботи ми вирішили дослідити методику навчання англomовного лексичного матеріалу для молодших школярів. У цьому віці емоційний стан дітей досить не стабільний, рівень концентрації уваги – низький, навички соціальної комунікації лише формуються. Саме тому на цьому етапі навчання вчителю дуже важливо підібрати влучний, ефективний, та найголовніше – цікавий метод викладання. Обов'язково слід застосовувати ігрову форму роботи, роботу в команді, а також задіювати творчий потенціал учнів у вигляді творчих проєктів. Ми пропонуємо розглянути один із таких способів викладання – асоціативний метод. Цей метод ґрунтується не на нудному запам'ятовуванні лексичного матеріалу, а на роботі з творчою уявою дитини, на вмінні зіставляти та протиставляти об'єкти, а також буквально проживати лексичну одиницю, прив'язуючи її до теперішнього або минулого досвіду школяра.

Цей метод дає дитині свободу, широкий спектр вираження власних фантазій та мрій, відчуття себе важливою та унікальною особистістю, що відповідає головним принципам навчання з урахуванням соціального й емоційного аспектів й, на нашу думку, сприяє успішному засвоєнню матеріалу.

ЛІТЕРАТУРА

Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика. (2013). Ленвіт.
Апетян, М. К. (2014). Психологічні та вікові особливості молодшого школяра.
Молодий учений, 14(73), 243–244.

TEACHING ENGLISH VOCABULARY TO YOUNG LEARNERS WITH THE HELP OF ASSOCIATIVE METHOD

Tetiana RYBIKO

National University "Yuri Kondratyuk Plotava Polytechnic"

Teaching vocabulary is an important aspect of forming English communicative competence. It implies the development of receptive and productive lexical skills through auditory, visual, and kinesthetic presentation of vocabulary units. In our research we decided to study the methodology of teaching English vocabulary to young learners. At this age children are in quite unstable emotional condition, they have low concentration level, while their social communicative skills are not developed yet. For this reason it is very important to choose an appropriate, effective and most importantly engaging way of teaching. It is necessary to apply gamification, teamwork, as well as to develop pupil's creativity with the help of varied creative projects. In this key we suggest considering an associative method. It is not based on the boring drilling and memorizing of lexical units, but on working with the children's creative imagination, the ability to compare and oppose objects, provides opportunity to experience each lexical unit, integrating it to the learners' previous knowledge. This method gives them freedom, an incentive to develop their imagination and dreams, a feeling of importance and personality uniqueness. All this corresponds to the basic principles of social and emotional learning and contributes to the successful mastering of the vocabulary.

REFERENCES

Metodyka navchannya inozemnykh mov i kul'tur: teoriya i praktyka. (2013). Lenvit.
Apetyan, M. K. (2014). Psykholohichni ta vikovi osoblyvosti molodshoho shkolyara. *Molodyy uchenny*, 14(73), 243–244.

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ

Катерина ПЛУГАТАРЬ

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Французький рекламний дискурс відрізняється багатством та різноманітністю лексико-стилістичних особливостей, які мають на меті залучення уваги споживачів та збільшення продажів товарів та послуг.

У рекламних слоганах та описах найчастіше використовується лексика на позначення почуттів, наприклад: *amour, bonheur, liberté, rêve, inoubliable* тощо.

Французький рекламний дискурс характеризується використанням жаргонізмів та неологізмів, наприклад: *la coolitude, super, top, génial*. Такі рекламні повідомлення спрямовані на молодіжну аудиторію.

Окрім того, у французьких рекламах використовуються складні та складнопідрядні речення, що дає можливість точніше та повніше висловлювати ідеї та концепції. Використання таких речень підсилює враження від рекламного повідомлення та підвищує ефективність його впливу на аудиторію. Французький рекламний дискурс відрізняється високим рівнем культурної сприйнятливості та творчості. Рекламодавці та копірайтери створюють повідомлення, які спираються на культурні традиції та цінності французького суспільства. Наприклад: *Vivez l'art de vivre à la française avec notre nouveau parfum. Inspiré par les jardins de Versailles et les champs de lavande de Provence, notre fragrance vous transportera dans un monde de raffinement et d'élégance. Découvrez le savoir-faire et l'excellence française dans chaque goutte de notre parfum.*

Вони використовують образи та символи, які є загальновідомими серед французької аудиторії, щоб залучити їхню увагу до рекламного повідомлення. Також для створення емоційного впливу на аудиторію у рекламних повідомленнях використовуються різні стилістичні засоби, такі як алітерація, асонанс, метафора та іронія. Ось приклад французького рекламного повідомлення, яке використовує алітерацію та іронію: *Vous voulez vraiment des chaussures banales? Optez pour nos chaussures "Boring". Avec leur design plat et leur couleur ennuyeuse, vous serez sûr de passer inaperçu. Mais si vous voulez être remarqué, essayez plutôt nos chaussures "Bling". Avec leur brillance et*

leur glamour, vous serez la star de la soirée. Ne soyez pas ennuyeux, soyez Bling avec nos chaussures!"

Узагальнюючи, зазначимо, що лексико-стилістичні особливості французького рекламного дискурсу відображають культурні та мовні характеристики французького суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

Arrighi, L. (2005). *Le discours publicitaire: aspects linguistiques, rhétoriques et sémiotiques*. Éditions L'Harmattan.

Deniot, J. (2007). *La publicité en France*. Éditions La Documentation française.

Dubois, V. (2015). *La langue de la publicité en France*. Éditions Ophrys.

CARACTÉRISTIQUES LEXICO-STYLISTIQUES DU DISCOURS PUBLICITAIRE FRANÇAIS

Kateryna PLOUGATAR

Université Nationale Lessia Oukraïinka de Volhynie

Le discours publicitaire français se distingue par la richesse et la diversité de ses caractéristiques lexico-stylistiques, qui visent à attirer l'attention des consommateurs et à augmenter les ventes de produits et de services. Les slogans et les descriptions publicitaires utilisent souvent un vocabulaire évoquant des sentiments, tels que : *amour, bonheur, liberté, rêve, inoubliable*, etc.

Le discours publicitaire français se caractérise par l'utilisation de jargon et de néologismes, par exemple : *la coolitude, super, top, génial*, qui visent principalement un public jeune.

En outre, les publicités françaises utilisent des phrases complexes, ce qui permet une expression plus précise et complète des idées et des concepts. L'utilisation de telles phrases renforce l'effet de l'annonce publicitaire et augmente son impact sur le public. Le discours publicitaire français se distingue également par un niveau élevé de sensibilité culturelle et de créativité. Les annonceurs et les rédacteurs de publicité créent des messages qui s'appuient sur les traditions culturelles et les valeurs de la société française. Par exemple: *"Vivez l'art de vivre à la française avec notre nouveau parfum. Inspiré par les jardins de Versailles et les champs de lavande de Provence, notre fragrance vous transportera dans un monde de raffinement et d'élégance. Découvrez le savoir-faire et l'excellence française dans chaque goutte de notre parfum"*.

Ils utilisent des images et des symboles qui sont largement connus du public français pour attirer leur attention sur l'annonce publicitaire. En outre, différentes techniques stylistiques telles que l'allitération, l'assonance, la métaphore et l'ironie sont utilisées dans les publicités pour créer un impact émotionnel sur le public. Voici un exemple de message publicitaire français utilisant l'allitération et l'ironie: "*Vous voulez vraiment des chaussures banales? Optez pour nos chaussures "Boring". Avec leur design plat et leur couleur ennuyeuse, vous serez sûr de passer inaperçu. Mais si vous voulez être remarqué, essayez plutôt nos chaussures "Bling". Avec leur brillance et leur glamour, vous serez la star de la soirée. Ne soyez pas ennuyeux, soyez Bling avec nos chaussures!*"

En conclusion, les caractéristiques lexico-stylistiques du discours publicitaire français reflètent les caractéristiques culturelles et linguistiques de la société française.

LITTÉRATURE

- Arrighi, L. (2005). *Le discours publicitaire: aspects linguistiques, rhétoriques et sémiotiques*. Éditions L'Harmattan.
- Deniot, J. (2007). *La publicité en France*. Éditions La Documentation française.
- Dubois, V. (2015). *La langue de la publicité en France*. Éditions Ophrys.
- Gadet, F. (2012). *La publicité: analyse du discours*. Armand Colin.
- Leblanc, J. (2010). *Les mots de la pub: analyse du discours publicitaire*. Éditions Bréal.
- Royer, S. (2009). *Les techniques publicitaires*. Éditions La Découverte.

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ У ФРАНЦУЗЬКИХ КАЗКОВИХ НАРАТИВАХ (НА МАТЕРІАЛІ КАЗОК Ш. ПЕРРО)

Анастасія ГОЛОВАЧ

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Проблема застосування перекладацьких трансформацій викликає значний інтерес у вчених, оскільки досягнення адекватного перекладу є безпосередньою метою будь-якого перекладача. Відомий лінгвіст В. Н. Комісаров стверджує, що, незважаючи на те, що "еквівалентний переклад" і "адекватний переклад" є дотичними поняттями, вони не є тотожними (Комісаров, 1989, с.128). М. Терещенко, український перекладач, вдало інтерпретує назви наративів, в які Шарль Перро,

французький письменник, вклав певний смисл та деяку етично-естетичну оцінку явищ. Вітчизняний перекладач вдало тлумачить назви творів, наприклад, “La belle au bois dormant” – “Зачарована красуня”, “Riquet à la Houppie” – “Ріке-чубчик”, ідіоматичні вислови, приміром, “En moins de rien” – “одразу”, “la maison de campagne” – “заміський замок”, влучно обирає експресивні прикметники, які достовірно опишуть людину, яка соціально принижена, як-от: “le méchant habit” він не перекладає “ветхий, поганий одяг”, а “жалюгідний одяг”. Отже, тотожна передача образної інформації твору та відтворення в перекладі стилістичного ефекту оригіналу – транзит до вирішення проблеми перекладу казки.

ЛІТЕРАТУРА

Комісаров, В. Н. (1989). Проблема інтерференції в теорії перекладу. У *Interferenz in der Translation* (s. 103-108.). Herausgegeben von Heide Schmidt VEB VerlagEnzyklopadie.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

Шарль Перро (б. д.). *Казки матінки моєї Гуски, або ж Історії та оповідки минулих часів з повчальними висновками.*

https://www.ae-lib.org.ua/texts/perrault_tales_ua.htm

Charles Perrault (n. d.). *Contes de ma mère l'Oye.*

<https://www.themorgan.org/collection/charles-perrault/manuscript>

TRANSFORMATIONS DE TRADUCTION DANS LES RÉCITS DE CONTES DE FÉES FRANÇAIS (BASÉS SUR LES CONTES DE FÉES DE CHARLES PERRAULT)

Anastasia HOLOVACH

Université nationale de Volyn nommé d'après Lesya Oukraïnka

Le problème de la mise en œuvre des transformations de traduction suscite un intérêt considérable parmi les scientifiques, puisque la réalisation d'une traduction adéquate est l'objectif immédiat de tout traducteur. Le célèbre linguiste V. N. Komisarov affirme que, malgré le fait que “traduction équivalente” et “traduction adéquate” sont des concepts liés, ils ne sont pas les mêmes (Комісаров, 1989, с. 128). М. Tereshchenko, traducteur ukrainien, interprète avec succès les noms des récits dans lesquels Charles Perrault,

écrivain français, a mis un certain sens et quelques appréciations éthiques et esthétiques des phénomènes. Le traducteur natif interprète en ukrainien avec succès les titres des œuvres, par exemple, “La belle au bois dormant” – “Зачарована красуня”, “Riquet à la Houppe” – “Ріке-чубчик”, des expressions idiomatiques, par exemple, “En moins de rien” – “одразу”, “la maison de campagne” – “заміський замок”, choisit avec justesse des adjectifs expressifs qui décrivent de manière fiable une personne complètement humiliée, comme “le méchant habit”, il ne traduit pas “ветхий, поганий одяг”, mais des vêtements “le méchant habit”. Par conséquent, le transfert à l'identique de diverses informations de l'œuvre et sa reproduction dans la traduction de l'effet stylistique de l'original est un transit vers la solution du problème de la traduction du conte de fées.

LITTÉRATURE

Komicarov, V. N. (1989). Problema interferentsiyi v teorii perekladu. U *Interferenz in der Translation* (s. 103-108.). Herausgegeben von Heide Schmidt VEB VerlagEnzyklopadie.

SOURCES DE MATÉRIEL ILLUSTRATIF

SHarl' Perro (b. d.). *Kazky matinky moyeyi Hycky, abo zh Ictoriyi ta opovidky mynylyx chaciv z povchal'nyty vysnovkamy.*

https://www.ae-lib.org.ua/texts/perrault_tales_ua.htm

Charles Perrault (n. d.). *Contes de ma mère l'Oye.*

<https://www.themorgan.org/collection/charles-perrault/manuscript>

ЗМІСТ / CONTENTS

РЕГЛАМЕНТ РОБОТИ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦІЇ / VIDEOCONFERENCE AGENDA		5
ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ / PLENARY SESSION		6
Наталія ФІЛОНЕНКО / Nataliia FILONENKO	Роль перекладу у формуванні й розвитку романських мов / Le Rôle De La Traduction Dans La Formation Et Le Developpement Des Langues Romanes.	7
Соломія СТЕПАНІЦЬКА / Solomiya STEPANITSKA	Соціальне в літературі сьогодення, криза суспільства / криза літератур / Le Social Dans la Littérature D'aujourd'hui, Crise de la Société / Crise de la Littérature	9
Катерина ВІНИК / Kateryna VINYK	Історія виникнення баскської мови / Historia aparición del euskera	11
Юлія РУЖАНСЬКА / Yuliia RUZHANSKA	Міжкультурні комунікації як необхідна складова ефективних комунікацій між співробітниками компанії / Intercultural Communication as a necessary Component of effective Communication between Company Employees	12
СЕКЦІЯ 1 / SECTION 1		
Сучасні романські філологічні студії: синхронія та діахронія / Modern Romance philological studies: synchrony and diachrony		15
Дана АНДРІЙЧУК / Dana ANDRIICHUK	Жаргонізми в сучасному італійському мовленні / Gergonismi Nell'italiano Moderno	16
Єлизавета БАШКО / Elizaveta BASHKO	Роль данте у становленні національної мови. Стилiстичні особливості “Божественної комедії” / Il Ruolo di Dante Nella Formazione Della Lingua Nazionale. Caratteristiche Stilistiche Della “Divina Commedia”	18
Анастасія БЕНДИК / Anastasia BENDYK	Запозичення у словниковому фонді сучасної італійської мови / I Prestiti nel Vocabolario Della Lingua Italiana Moderna	20
Марта ВЕЛИКА / Marta VELYKA	Функціональний та модальний аспекти розмовного стилю мовлення / Aspect Fonctionnel et Modal Du Langage Familier	22
Іван ВЕЛИЧКО / Ivan VELYTCHKO	Вимова запозичень у французькій мові / Prononciation des Emprunts Dans la Langue Française ..	23

Альона ВОВК / Alyona VOVK	Роль діяльності академії дела круска у становленні та розвитку італійської мови / Il Ruolo Dell'accademia Della Crusca Nella Formazione E Nello Sviluppo Della Lingua Italiana	24
Дарина ГНАТЮК / Daryna HNATIUK	Процес омонімії в іспанській мові (за романом Ліани Кастелло "Дивний сон") / El Proceso De Homonimia En El Idioma Español (A Base De La Novela De Liana Castello "Un Sueño Extraño")	27
Єлизавета ГОЦ / Elizaveta HOTS	Проблема лінгвістичного сексизму в іспанській мові / El Problema Del Sexismo Lingüístico En El Idioma Español	28
Михайло ГЛАДЕНКО / Mykhailo HLADENKO	Іншомовні запозичення у сучасному французькому молодіжному дискурсі / Emprunts Étrangers Dans Le Discours Des Jeunes Français	30
Катерина ГОРБАТИХ / Kateryna HORBATYKH	Явище полісемії і моносемії слова: причини і способи утворення багатозначності / Il Fenomeno Della Polisemia E Della Monosemia Di Una Parola: Cause E Metodi Dei Significati Multipli	32
Аліна ДЕФЛЕР / Alina DEFLER	Джерела і способи формування сленгу в сучасній французькій мові / Sources Et Moyens De Formation De L'argot En Français Moderne	34
Марія ДИМАРЧУК / Mariia DYMARCHUK	Неологізми сучасної італійської мови: статус та джерела формування / Neologismi Della Lingua Italiana Moderna: Stato E Fonti Di Formazione	36
Карина ЗАДОРОЖНА / Karina ZADOROZHNA	Формування італійських діалектів / Formazione Dei Dialetti Italiani	39
Анастасія ЕЙСМОНТ / Anastasia EISMONT	Мосарабська мова: походження та причини її зникнення / Lengua Mozárabe: Origen Y Razones De Su Desaparición	41
Марія ІВАНОВА / Mariia IVANOVA	Паузи-хезитації / Le Pause Di Esitazione	42
Вікторія КЕЙБІС / Viktoriia KEIBIS	Архаїзми: визначення, характерні особливості і класифікації / Arcaismi: Definizioni, Caratteristiche E Classificazioni	44
Катерина КРОПИВНИЦЬКА / Kateryna KROPYVNYTSKA	Лінгвістичний статус спенглішу / Estatus Lingüístico De Spanglish.....	46

Анастасія ЛЕЩУК / Anastasiia LESHCHUK	Роль Алессандро Манцзоні у розвитку італійської мови / Il Ruolo Di Alessandro Manzoni Nell'evoluzione Della Lingua Italiana	48
Валерія ЛІЩУК / Valeriia LISHCHUK	Італійська: від народної латини до сучасної мови / Lingua Italiana: Dal Latino Volgare Al Neoitaliano	50
Анна ПЛОТКО / Anna PLOTKO	Класифікація синонімів італійської мови / Classificazione Dei Sinonimi Della Lingua Italiana	52
Дарія ПРОЦ / Dariia PROTS	Підходи до трактування поняття “англійське запозичення” в сучасній романістиці / Les Approches De L'interprétation De La Notion “Emprunt Anglais” Dans La Philologie Romane Moderne	54
Ірина СЛІПЧЕНКО / Iryna SLIPCHENKO	Способи утворення складних слів в італійській мові / Modi Di Formazione Di Parole Complesse Nella Lingua Italiana	56
СЕКЦІЯ 2 / SECTION 2 Актуальні питання романського перекладознавства. Міжкультурна комунікація і переклад / Actual issues of Romance translation studies. Cross-cultural communication and translation		58
Анна БИТЬКО / Anna BYTKO	Штучний інтелект у перекладознавстві / L'intelligence Artificielle Dans La Traductologie	59
Анастасія ВЛАСЮК / Anastasia VLASIUK	Міжкультурний аспект перекладу фразеологізмів з іспанської мови українською / El Aspecto Intercultural De La Traducción De Los Fraseologismos Del Español Al Ucrainiano	61
Назар ГОЛЯЧЕНКО / Nazar HOLIACHENKO	Жанрово-стилістичні особливості перекладу іспаномовних юридичних текстів / Género-Rasgos Estilísticos De La Traducción De Textos Jurídicos En Lengua Española	63
Єлизавета ДОРДУКА / Yelyzaveta DORDUKA	Теоретичні засади вивчення способів вираження та перекладу внутрішнього світу людини у сучасному художньому дискурсі / Theoretical Foundations of Studying the Ways of Expressing And Translating the Inner World of a Person in Modern Fiction Discourse.....	65
Данііл КОЗКА / Daniil KOZKA	Особливості перекладу власних назв / Las Peculiaridades De Traducción De Nombres Propios.....	67

Ніна КУЧЕРУК / Nina KUCHERUK	Специфіка перекладу польського правового тексту на прикладі термінології цивільного процесу / Distinctive Features of Translation of Polish Legal Text Analysed Based on the Civil Procedure Terminology	69
Владислава ЛЕВЧЕНКО / Vladislava LEVCHENKO	Вплив національної ідентичності молоді на характер їхньої міжкультурної комунікації / The Influence of Youth National Identity on the Nature of their Intercultural Communication	71
СЕКЦІЯ 3 / SECTION 3 Світова література: культурні й художні проєкції. Інноваційні тенденції у викладанні іноземних мов та перекладу / World literature: cultural and artistic projections. Innovative trends in teaching foreign languages and translation		75
Ангеліна БОЙЧУН / Angéline BOYCHUN	Орієнтальна тематика прози Амелі Нотомб / Le Thème Oriental De La Prose D'amélie Notomb	76
Поліна ВАСИЛЕНКО / Polina VASYLENKO	Навчання підлітків англomовного діалогічного мовлення засобами драматизації / Teaching English Dialogic Speech to Teenagers with the Means of Dramatizing	78
Ярослава ДУБОВА / Yaroslava DUBOVA	Актуальні питання дослідження творчості Анні Ерно / Les Enjeux Actuels De La Recherche Sur La Créativité D'annie Ernaux	80
Ірина КОНДРАТЮК / Iryna KONDRATIUK	Thing Translator & Big Speak – сучасні помічники у вивченні іноземних мов / Thing Translator & Big Speak – Learning Foreign Languages with Modern Aid..	83
Вікторія ПАРХОМЧУК / Victoria PARKHOMCHUK	Технології критичного мислення у викладанні англійської мови за професійним спрямуванням / Technologies Of Critical Thinking in Teaching English for Professional Directions	85
Катерина САВА / Kateryna SAVA	Багатошаровість тексту романів гійома мюссо / Le Texte Multicouche Des Romans De Guillaume Musseau	87
Тетяна РЯБІКО / Tetiana RYBIKO	Навчання молодших школярів англomовного лексичного матеріалу із застосуванням асоціативного методу / Teaching English Vocabulary to Young Learners with the Help of Associative Method	89
Катерина ПЛУГАТАРЬ / Kateryna PLOUGATAR	Лексико-стилістичні особливості французького рекламного дискурсу / Caractéristiques Lexico-Stylistiques du Discours Publicitaire Français	91

Анастасія ГОЛОВАЧ / Anastasia HOLOVACH	Перекладацькі трансформації у французьких казкових наративах (на матеріалі казок Ш. Перро) / Transformations De Traduction Dans Les Récits De Contes De Fées Français (Basés Sur Les Contes De Fées De Charles Perrault)	93
---	--	----

“ Полілог мов і культур в освітньо-науковому просторі”.
Матеріали I Всеукраїнської студентської
науково-практичної конференції, 21–22 березня 2023 року.
Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2023. 104 с.

Матеріали друкуються в авторській редакції. За достовірність фактів, статистичних даних та іншої інформації відповідальність несуть автори.

ДЛЯ НОТАТОК

ДЛЯ НОТАТОК

Підписано до друку 17.03.2023р. Формат 60x84 1/16
Папір друк. №1 Спосіб друку офсетний. Умовн. друк. арк. 8,16
Умовн. фарбо-відб. 8,27 Обл.-вид. арк. 8,27
Тираж 100. Зам. № 23 - 15

Видавничий центр КНЛУ
Свідоцтво : серія ДК 1596 від 08.12.2003 р.
